

NOVADNIEKS

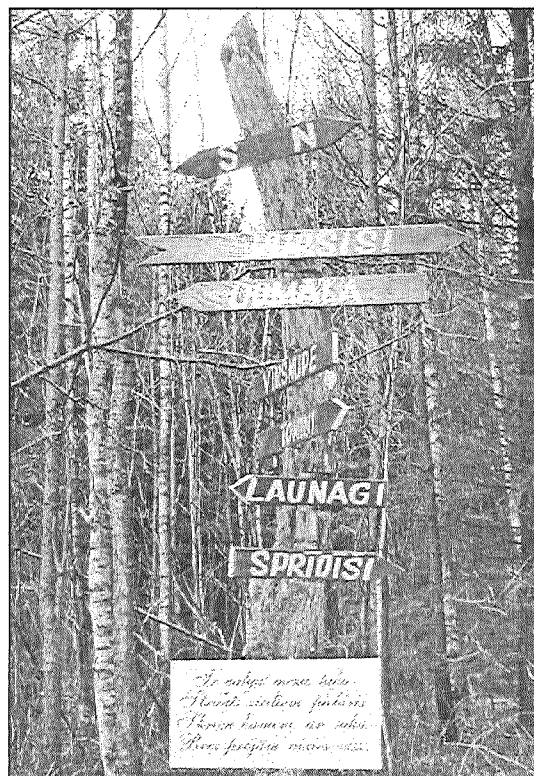
● OTRDIENA, 2006. GADA 5. DECEMBRIS ● Nr. 90 (7689) ● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,27

Mežam un cilvēkam – viena dvēsele

● Simtgadīgais četrzoburu ozols «Dzeņos» mežā aug no viena celma ar osi. Zari slejas debesīs un sniedzas pāri egļu galotnēm, saskaroties vēja brāzmās, saknes ņem valmi no viena un tā paša ūdens avota. Cilvēks stāv šo milzeņu pakājē un liekas tik vājš un mazs, lai gan patiesībā viņiem ir viena dvēsele – šim nosirmojušajam vīram, ozolam spēka gados un spirtajam osim.

Upmalieša EDUARDA VALAIŅA stāsts par kopīgi ar dzīvesbiedri Valentīnu iekopto mežu, par Sprīdiša taku un nedažādiem brīnumiem, ko nākas piedzīvot ekskursantiem, sākas šī ozola pakājē un turpinās... Cik ilgi? Kamēr vien jums būs vēlšanās klausīties stāstus.

● «Sprīdiši», «Launagi», «Tomiņi», «Viksnupe»... Tā liecina virziena rādītājs meža vidū. Tas domāts svešiniekiem, jo Valentīna, kā arī viņas brāļi un māsa bez priekšā teikšanas ziņa savus mantotos meža nogabalus. Foto: A.Stepanovs

Par to, ka Vārkavas novada Upmalas pagasta «Dzeņos» mežā manīts Sprīditis, Indiānis, Blūds, Maksis un Morics, kā arī visādi citi pavisam reāli radījumi, «Novadniekā» bijām jau dzirdējuši. Bet tā kā šo divainu radītāji EDUARDS un VALENTĪNA VALAIŅI iekļuvuši Valsts meža dienesta rīkotā konkursa «Labākā mežsaimniecības prakse un vērtību apzināšana Preiļu rajonā» laureātu godā, braucām to visu lūkot savām acīm.

No dzimtas vēstures

Ap 1760. gadu no Ilūkstes puses šurp izciest sodu (ko viņš bija noziedzies, nav zināms) tika atvests Valentīnas vectēva Justina vectēvs Toms. Atveda vīru un piesēja mežā pie koka Dubnas liča krastā. Tajos laikos uz Latgales drūmajiem mežiem gluži kā uz Sibīriju tikuši vesti daudzi notiesātie un atstāti likteņa varā. Daži gāja bojā, citi palika dzīvotāji.

Turpinājums 6. lappusē.

ABONĒ
KĀ VĒLIES

Sadarbībā ar **QUELLE**
www.quelle.lv

Abonē pastā 2 preses izdevumus (abus ne mazāk kā uz 3 mēnešiem), aizpildī loterijas kuponu un laimē LCD TV sadarbībā ar "Quelle"! Loterijas noteikumi www.pasts.lv un pasta nodaļās. Loterijas atļaujas numurs 1665.

Piedāvājam vairāk nekā 800 preses izdevumu. Piegāde Rīgā līdz plkst. 7.00

1 internetā
www.pasts.lv

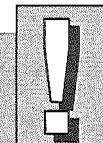
2 pa bezmaksas tālruni
8008001

3 pasta nodaļās
visā Latvijā

PASTS

Neaizmirsti abonēt «NOVADNIEKU» 2007. gadam!

Abonēšanas periods	Abonēšanas cena 2006. gadā	
	Fiziskām personām	Juridiskām personām
12 mēneši	26,88	36,00
6 mēneši	13,44	18,00
3 mēneši	6,72	9,00
1 mēnesis	2,24	3,00

Katrs «Novadnieka» abonents, kurš būs abonējis laikrakstu, saņems **DĀVANU** —

**SIENAS PĀRLIEKAMO
KALENDĀRU**

«SAKRĀLĀ MĀKSĻA PREIĻU PARKA
KAPELĀ UN GORNIJAŠAS KAPLIČĀ».

NACIONĀLĀS ZINĀS

Vairāki Saeimas deputāti sava palīga pienākumus uzticējuši radiem

Vairāki Saeimas deputāti savā palīga pienākumus uzticējuši radniekiem. Par deputāta Augusta Brīgmaņa palīdzi strādā viņa dzīvesbiedrē Elita, kura deputāta palīga pienākumus pildīja jau 8. Saeimā. Uz pusslodzi savam vīram Imantam Kalniņam (TB/LNNK) kā deputāta palīdzi strādā Agra Kalniņa, bet Dzintaram Rasnačam (TB/LNNK) — Antra Krastiņa. Arī Vjačeslavam Stepaņenko (LLP) palīdzi, iespējams, ir kāda radniece Ivonna Stepaņenko. Savukārt Staņislavam Šķesteram (ZZS) deputāta palīgi ir Daiga un Artūrs Šķesteri. Katrs strādājot pa pusslodzi. Deputāta palīga alga pirms nodokļa nomaksas ir 445 latī mēnesī. Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) līdz šim nav pētījis, vai Saeimas deputāti ir pārkāpuši likumu par interešu konfliktu, savā palīga pienākumus izticot saviem radniekiem, informēja biroja pārstāvis Andris Vitenburgs. Jebkurai valsts amatpersonai, tostarp Saeimas deputātiem jāievēro likumā par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā noteiktie ierobežojumi un aizliegumi, informēja KNAB pārstāvis. 2006. gada aprīlī spēkā stājās grozījumi Saeimas kārtības rullī, papildinot to ar Saeimas deputātu ētikas kodeksu, kura 9. punkts nosaka, ka deputāts nepieļauj personisko un valsts interešu konfliktu un izvairās no situācijām, kas sabiedrībā var radīt aizdomas par šāda konflikta pastāvēšanu.

Pētījums: 17% iedzīvotāju domā par zemes iegādi privātmājas būvniecībai

Par zemes iegādi savas mājas būvniecībai domā 17% Latvijas iedzīvotāju, liecina pēc «Hansabankas» pasūtījuma «OMD Snapshots» veiktās aptaujas dati. Tuvākā gada laikā zemi iegādāties plāno 4% respondentu, tuvāko triju gadu laikā — 6%, bet 7% norādījuši, ka šis jautājums viņiem būs aktuāls tuvāko desmit gadu laikā. 7% zemi mēģināties iegādāties jau ir iegādājušies, 9% jau pieder zeme ar māju, bet 43% atzīst, ka viņi iegādāties zemi mājas būvniecībai tuvāko piecu gadu laikā neplāno. Visaktīvāk par zemes iegādi savas mājas būvniecībai domā aptaujātie ar augstiem ienākumiem — virs 500 latiem. No šīs grupas 38% plāno tuvāko desmit gadu laikā iegādāties zemi savai mājai, turklāt 18% plāno to darīt tuvāko trīs gadu laikā, bet 6% — tuvākā gada laikā. Savukārt 19% no šīs mērķa grupas savā mājā jau pieder, bet 13% iegādājušies zemi. Zemes iegāde savas mājas celtniecībai visaktuālāk ir reģionu pilsētās dzīvojošajiem — 16% to plāno tuvākā gada vai triju gadu laikā, kamēr tā domā tikai 4% rīdnieku un 6% laucinieku. Toties rīdnieki par šo jautājumu domā ilgākā laika perspektīvā — zemes iegādi tuvāko desmit gadu laikā plāno 8% rīdnieku. Laukos dzīvojošie respondenti visbiežāk ir atzinuši, ka savā mājā viņiem jau ir — 16%, kā arī to, ka savas mājas būvniecību tuvāko piecu gadu laikā neplāno — 67%. Sava zeme iegādāta ir 4% aptaujāto rīdnieku un tikpat lieliem skaitam laucinieku, savukārt citās Latvijas pilsētās dzīvojošie vēl biežāk — 11% gadījumā — atzina, ka zeme mājas celtniecībai viņiem jau ir iegādāta.

Šogad rudens Latvijā bijis siltākais 72 gadu laikā

Šogad rudens Latvijā bija siltākais pēdējo 72 gadu laikā, liecina Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūras informācija. Gaisa temperatūras datu analīze liecina, ka šoruden vidējā gaisa temperatūra bija plus 9,2 grādi. Vēl par pusgrādu siltāks pie mums bija 1934. gada rudens. Silti bijuši visi rudens mēneši. Septembris bija trešais vissiltākais rudens sākuma mēnesis, bet oktobris — otrais vissiltākais oktobris Latvijā pēdējos 83 gados. Ja novembra sākumā nebūtu bijis aukstuma periods, iespējams, arī tas būtu rekordsilts. Par spīti zemākai temperatūrai novembra sākumā, mēnesis bija 2,5 grādus siltāks par normu, turklāt trešā dekāde bija vissiltākā Latvijā pēdējos 83 gados.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdavējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

Latgales reģionam būs nepieciešama vienotība

Pirms nepilna mēneša Preiļu rajona padomes priekšsēdētājs, Līvānu novada domes priekšsēdētājs ANDRIS VAIVODS (attēlā) ar ievērojamu balsu pārsvaru tika ievēlēts par Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēdētāju. Tāds amats bija arī līdz šim, priekšsēdētāji rotācijas kārtībā mainījās ik pēc sešiem mēnešiem. Nu ir savādāk. A.Vaivodu sagaida garāks darba periods, jo reģiona attīstības padomei tagad ir piešķirts juridisks statuss, bet priekšsēdētājs darbosies līdz pašvaldību pilnvaru beigām, kas ir mazliet vairāk nekā divi gadi.

Kas tad īsti noticis pēdējā laikā Latgales plānošanas reģionā un kas gaidāms turpmāk? To «Novadnieks» mēģināja noskaidrot sarunā ar reģiona attīstības padomes jaunievēlēto priekšsēdētāju.

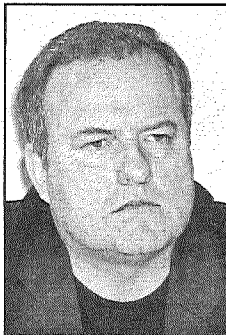
Reforma turpinās

Reforma turpinās, lai gan lēnām un ar grūtībām. Īstas skaidrības nav pat ar novadiem, jo nebūt ne visi lēmēji ir ar mieru, ka novadu skaits no vairāk nekā 160 sarūk līdz 50. Sabiedrībai vēl mazāka skaidrība līdz šim bija ar reģioniem. Tagad ir droši zināms, ka Latvijā būs pieci reģioni — Kurzemes, Vidzemes, Zemgales, Rīgas un, protams, Latgales plānošanas reģions. Nav apstiprinājušās aizkulišu runas par to, ka Latgalē būs divi reģioni — Daugavpils un Rēzeknes, jo abas lielās pašvaldības nevar vienoties par *galvaspilsētas* statusu.

Latgales reģionu veido seši pašreizējie rajoni — Ludzas, Rēzeknes, Balvu, Preiļu, Krāslavas un Daugavpils. Uzskatu, ka vienota Latgale pašlaik ir galvenais sasniegums, tas sašķelšana būtu neprāts, uzskata plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēdētājs. «Ir jābūt labai sadarbībai gan starp abām lielajām reģiona pilsētām — Daugavpili un Rēzekni — gan arī starp mazajām pašvaldībām. Abu veidu pašvaldības ir vienlīdz svarīgas un to lomu nedrīkst nedz mazināt, nedz pārspīlēt. Ceru, ka man izdosies veikt vienotāja funkcijas arī turpmāk, līdz brīdim, kad reforma būs galā.»

Kas izmainījies? Statuss

Kā zināms, Latgales plānošanas reģiona attīstības padome pastāvēja un darbojās arī iepriekš, tāpat arī Latgales reģiona attīstības aģentūra. Padomes locekļi tiek ievēlēti no Latgales plānošanas reģionā ietilpstošo pašvaldību deputātiem uz deputātu pilnvaru laiku. Daugavpils un Rē-

izpildīja līdz šim. Vēl birojs darbosies Līvānos, kur būs pamatdarba vieta Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēdētājam, kā arī vairākiem administrācijas darbiniekiem, piemēram, lietvedim, juristam, grāmatvedim, skaidro A.Vaivods. Tāds trīsstūrveida izvietojums, pat ģeometriski uzlūkojot, šķiet visai stabila forma. Te ir ņemtas vērā gan lielo spēlētāju intereses, gan mazo pašvaldību prasības.

Jāpiebilst, ka reģiona attīstības padomei jau kādu laiku ir izveidots un ar telpām nodrošināts birojs arī galvaspilsētā. Turpmāk tajā strādās divi darbinieki, kas palīdzēs risināt nacionālā līmeņa jautājumus ar ministrijām, sabiedriskajām organizācijām, firmām, kā arī uzturēs sakarus ar Briseli.

«Domāju, ka Latgale varēs justies līdzsvarota, jo aptverts ir viss reģions un vara neatrodas kādā vienā lielā vai mazā pilsētā. Pie tam ar biroju Rīgā mums būs iespēja nodrošināt pašvaldību un reģiona sadarbību ar nacionālā līmeņa institūcijām reģionālās attīstības atbalsta pasākumu īstenošanā.»

Reģiona teritoriālo plānojumu vērtē atzinīgi

Latgales plānošanas reģiona nolikums kā vienu no padomes funkcijām min to, ka tieši padome nosaka reģiona ilgtermiņa attīstības pamatprincipus, mērķus, prioritātes, kā arī nodrošina reģiona attīstības koordināciju atbilstoši plānošanas dokumentos noteiktajiem pamatprincipiem. Tas nozīmē, ka reģiona attīstības padomei darba jau tuvākajā laikā būs ļoti daudz. A.Vaivods atzīst, ka ļoti labu vērtējumu saņēmis Latgales aģentūras izstrādātais reģiona teritoriālais plānojums, kas vērstas ne tikai uz reģiona iekšieni un tajā notiekošajiem procesiem, bet arī uz ārpusi. Plānā ietvertas ne tikai lielās nacionālās nozīmes pilsētas, bet arī visi reģionālās nozīmes centri, novadu nozīmes centri un potenciālie novadu nozīmes centri. Plāns skaidri norāda turpmākos darbības virzienus, kas paredz sadarbību un saikni ne tikai savā reģionā, bet arī ar Zemgales reģionu (Jēkabpils), Vidzemes reģionu (Alūksne, Madona, Valmiera). Ievērojama loma ierādīta potenciālajai pār-

robežu sadarbībai ar Lietuvu, Baltkrieviju un Krievijas reģioniem.

Sadarbosies ar nacionālā līmeņa institūcijām

Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes nolikumā kā viena no padomes funkcijām minēta sadarbība ar nacionālā līmeņa institūcijām. A.Vaivods uzskata, ka šajā ziņā daudz darba būs plānošanas reģiona sadarbības komisijai, uz kuru tiks deleģēti pārstāvji gan no padomes, gan ministrijām, kas veiks koordinācijas darbu, saskaņojumus reģionālās attīstības pasākumu īstenošanai, kā arī likumdošanas jautājumu saskaņošanā. Pašlaik ministriju deleģētie pārstāvji Latgales reģionā jau zināmi, vēl būs jāizvēlas vietējo pašvaldību pārstāvji.

Esmu pārliecināts, ka šāda saikne dos labus augļus, jo reģioni varēs ietekmēt noteikto *augšā*, uzskata A.Vaivods. Saikni ar ministrijām palīdzēs nostiprināt arī Rīgā darbojošais birojs.

Jāveido komanda

Darba apjoms tuvākajiem diviem gadiem būs liels, atbildība — milzīga, tāpēc nedaudz darbinieki un priekšsēdētājs ar visu galā netiks. Tuvākajā laikā būs jāievēlē priekšsēdētāja vietnieks. Tāpat kā priekšsēdētāju, arī vietnieku ievēlēs uz deputātu pilnvaru laiku. Tas būs algots amats.

Līdz gada beigām atlikušajās nedēļās padomei jāapgūst piešķirtie līdzekļi, jāiegādājas mēbeles, dator tehnika, jāveido komanda un jābūt gataviem nākamajā gadā apgūt piešķirtos 200 tūkstošus latu, bet pēc diviem gadiem pilnībā pārņemt reģionālās pašvaldības funkcijas.

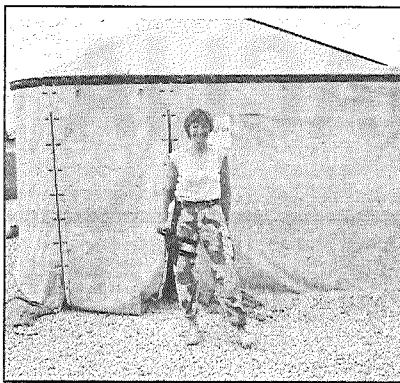
«Līdz šim, vadot Līvānu novada domi, esmu centies darboties tā, lai abi lauku pagasti novadā justos līdzvērtīgi. Savureiz bija jāmeklē kompromiss. Arī pašlaik, atrodoties plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēdētāja amatā, uzskatu, ka ļoti svarīgi būs panākt situāciju, lai Latgalē ne tikai vārdos, bet arī darbos justos vienota, lai tiktu līdzsvarotas gan lielo spēlētāju, gan mazo pašvaldību intereses,» uzskata A.Vaivods.

L.Kirillova

«Politika ir māksla iegūt naudu no bagātajiem un balsis no nabagajiem, izliekoties, ka aizsargājat abu pušu intereses vienam pret otru.»

Adams Hedriks

OTRDIENAS INTERVIJA

INGA BALULE, Zemessardzes 35. kājnieku bataljona personālsastāva un lietvedības nodaļas trešās klases speciāliste, štāba virsseržante, neseno notikušajās zemessardzes 15. gadadienas svinībās saņēma apbalvojumu – NBS komandiera trešās pakāpes Goda zīmi par nopelniem. Tas papildināja pēc atgriešanās no Afganistānas saņemto NBS Piemiņas medaļu «Par piedalīšanos starptautiskajās operācijās», Zemessardzes komandiera pirmās pakāpes Goda zīmi «Par kalpošanu tautai un Latvijai», Aizsardzības ministra Piemiņas medaļu «Sekmējot Latvijas dalību NATO», kā arī bataljona iekšējo apbalvojumu skaitu.

● Inga Balule pie norvēģu ierīkotās telts, kas gandrīz uz pusgadu drosmīgajai latvietei bija kļuvusi par mājvietu tālajā Afganistānā. Foto no I. Balules albuma.

Afganistānas nakts smaržo pēc Latvijas vasaras

— Saspringtais NATO samita laiks jau aiz muguras. Vai arī zemessargi no Preiļiem piedalījās drošības pasākumu organizēšanā?

— Šoreiz mēs, trīs darbinieki un komandieris, palikām štābā Preiļos nodrošināt kārtību uz vietas, jo uz Rīgu devās 11 štāba darbinieki un 137 zemessargi. Esam saņēmuši labas atsauksmes par mūsu zemessargu veikumu, kam nācās sargāt Rīgas centru.

— Pastāstiet, kādos apstākļos auga tā mazā, drosmīgā meitene, kas tagad nebaidās uzņemties vīru lietas?

— Esmu riktīga vidzemniece, dzimusi un augusi Valmieras rajona Rencēnos, kur dzīvoju kopā ar māti — skolotāju — un māšīnu. Mans tētis bija gājis bojā autoavārijā pirms manas piedzimšanas, un es nekad viņu neesmu redzējusi. Tagad esmu palikusi arī bez māsas. Mamma pēc viņas nāves uz dzīvi pārcēlās pie manis un palīdzēja audzināt manas abas meitas.

Studēju Jelgavas lauksaimniecības akadēmijā. Biju izvēlējusies pārtikas rūpniecības tehnologa specialitāti.

Pēc trešā kursa apprecējos ar mehanizācijas fakultātes studentu no Krāslavas. Viņš pēc augstskolas absolvēšanas atgriezās savā dzimtajā rajonā, bet mani pēc tam «piesūtīja» viņam klāt. Mani nāca bažas par došanos uz Latgali, kaut arī par to nebija ne vismazākā priekšstata. Paldies manai mammai, kura ne ar vārdu Latgali nenostādīja pretstatā citiem reģioniem.

Šo dzīves periodu es īpaši nekoomentēšu. Tas ir sāpīgi. Neārstējama slimība 2001. gadā manu vīru aizveda kapā.

Bērņus gan varu pieminēt labprāt, par meitām man patīk parunāties. Aiga studē Vidzemes augstskolā, apgūt tūrismu. Andra janvārī kļuvis pilngadīgs, mācās Krāslavas ģimnāzijā. Esam izkļudušas pa Latviju. Bet, ja nu dzīve tā ir iegrozījies, tā mani iemācījusi negaidītas pārmaiņas neuzņemt traģiski.

— Kad jūs savu dzīvi saistījāt ar zemessardzi?

— 1992. gadā, kad sāku strādāt Krāslavas bataljona štābā. Mans vīrs un bataljona komandieris savulaik bija skolas un studiju biedrs, savukārt es ar komandiera sievu Jelgavā dzīvojam vienā kopmītnes istabā. Tā sanāca, ka mēs, divas vidzemnieces, ieprecējāmies Krāslavā, abas strādājām vienā vietā — maizes kombinātā. Kad bataljons tika nodibināts, komandieris mani uzaicināja darbā par instruktori — lietvedi. Protams, jaunie darba pienākumi, par kuriem līdz tam nebija nekāda priekšstata, stipri atšķīrās no maizes cepšanas.

Zemessardze tikko veidojās,

reizēm nezinājām, kas isti ir pareizi no likuma viedokļa, kādās darbībās tai likumīgas tiesības iesaistīties, kādās ne. Piedalījās robežu sargāšanā, kopā ar policistiem un arī vieni paši ķērām noziedzniekus. Bet bija liela griba, bija bezbailīgi cilvēki. Drīz vien kļuva par personālnodaļas priekšnieci. Mans darbs saistījās ar kadrū, ar bataljona lietām. Dokumentu plūsmas apjomi pa šiem gadiem palielinājušies nesalīdzināmi, ieskaitot arī dažādas informācijas sagatavošanu, vēsturiskās izziņas, dokumentu sagatavošana nodošanai arhīvā. Pašlaik šie pienākumi sadalīti, personālsastāva un lietvedības nodaļā strādājam divatā.

— Sākās reorganizācijas process, kad no Krāslavas un Preiļu bataljoniem tika izveidots viens — 35. kājnieku bataljons.

— Man piedāvāja darbu bataljona štābā Preiļos, Rīgā vai arī Ādažos. Ja gribēju palikt dienestā, kuram atdoti tik daudzi gadi, man vajadzēja izvēlēties kādu no šiem piedāvājumiem. Rīgas variants likās neiespējams, jo pārāk dārgi nāktos maksāt par dzīvokļa īrēšanu. Tāpēc devu priekšroku Preiļiem. Arī šeit īrēju dzīvokli, bet brīvdienās dodos uz Krāslavu.

— Klausos jūsu stāstītājā un klusībā brīnos, — kā viena sievišķīga būtne, kuras mīlestību gaida arī meitas un mamma, plecs pie pleca var stāties blakus stiprākajiem vīriem un atsevišķos gadījumos viņus pārspēt. Kā, piemēram, saistībā ar lēmuma pieņemšanu doties miera uzturēšanas misijā uz Afganistānu.

— Ko te lai saka? Sevi es nesaskatu nekādu pretrunu. Varbūt, ka iekšēji vienmēr esmu bijusi tam gatava. Kaut gan mans dienests ir vairāk civils un atšķiras, piemēram, no tā, kāds ir meitenēm ložmetējniecēm Ādažos.

Latviešu karavīri Afganistānā uzturas kopš 2003. gada. Sākumā kā novērotāji un militārie mediķi. Pēc tam uz Afganistānu devās nesprāgušās municijas neitralizēšanas vienība.

Kad tika gatavota jauna vienība braukšanai uz Afganistānu, bija nepieciešams apgādes speciālists. Sazvanījās ar NBS štābu, parunājās, apjautājās, vai maz vērts savu kandidatūru piedāvāt. Un pieteicos. Mājās gan nevienam par to nestāstīju. Tas bija pērnā gada rudenī. Ilgu laiku valdīja neziņa, tad isi pirms Ziemassvētkiem saņēmu aicinājumu ierasties uz angļu valodas testu. Tad pateicu meitām. Protams, situācija Afganistānā pērnā gada decembrī nebija tā saasinājusies kā pašlaik. Taču padomju laika cilvēkiem, kā manai mātei, ar Afganistānu saistās bēdīgas asociācijas, jo bija pārdzīvots padomju karaspēka iebru-

● Inga Balule savā darbavietā, zemessardzes 35. kājnieku bataljona štāba kabinetā, kas iekārtots atbilstoši jaunākajiem informācijas tehnoloģiju sasniegumiem, bet apkārt jaušami arī sievišķīgu apliecinājumi — telpaugi, gleznas, nieciņi. Viens no Ingas hobijiem — sēņošana un pastaigas mežā, kurā gan viņa vienmēr apmalodoties. Foto: A. Stepanovs

kums šajā valstī. Savējos mierināju, — mēs nebraucam karot, un mums ir pavisam citas funkcijas.

Janvārī uzzināju, ka esmu apstiprināta kā rezerves kandidāte. Paskatījos sarakstā, — pamat-kandidāts, kuram biju rezervē, — par mani desmit gadus jaunāks vīrietis, seržants, un kļuva skaidrs, ka nevaru būt viņam konkurente. Bet sanāca tā, ka divas nedēļas pirms izbraukšanas, saņēmu pavēli gatavoties ceļam. Pārējie bija piedalījušies sagatavošanas nodarbībās, izgājuši instruktāžas. Mana situācija bija ļoti specifiska, — mājas vienā, darbs otrā vietā, katru otro dienu jābrauc uz Rīgu te saņemt ekipējumu, te potī, te pēdējo instruktāžu, bet darbā steidzīgi vajadzēja nodot visas lietas, nomierināt arī ģimeni.

15. martā izlidojām no Latvijas, atgriezāmies 25. augustā.

— Kā dzīvojāt, ko darījāt, kā jūs uzņēma afgāņi?

— Mēs ietilpām Norvēģijas brigādē. Es biju nacionālās atbalsta vienības apgādes speciāliste. Mani pienākumi saistījās ar Latvijas kontingenta ekipejuma nodrošināšanu. Daļa no tā konteineros jau bija aizsūtīta iepriekš. Mūsu vienība lidoja trijos dažādos laikos. Arī Afganistānā atradāmies trijās dažādās vietās. Visa sadale, uzskaitē, pienākošā ekipejuma saņemšana, norakstīšana bija jāpārzina man. Sapieru un apsardzes nodaļa rotēja jūnija beigās. Vienas prom, otras šurp, un vēl darbs pa

vidu, — vaļoties neiznāca.

Atrādāmies Afganistānas ziemeļu — drošākajā daļā, kur latviešu karavīri dislocējas arī pašlaik. Mans laiks galvenokārt pagāja bāzē, kas atradās pie pilsētas Mazar-e-Sharif. Braucot no Latvijas, par to nesaņēmām nekādu informāciju, jo tā tika ierīkota pilnīgi no jauna. Viegļāk ir tiem, kas dodas kaut ko nomānīt, bet nevis iesāk dzīvot pilnīgi jaunā vietā. Apkārtnē bija tuksnešaina. Dzīvojam lielās teltīs, kas sadalītas divpadsmit atsevišķās kabinetēs, katrā vienam cilvēkam. Tur pietika vietas saliekamai gultai un kādam galdiņam, mugursomai, bruņuvestei. Man par galdiņu kalpoja kaste. Sapieri atteicās no šādām kabinetēm un dzīvoja kopīgā telpā. Televizorā skatījāmies līdzīgas video filmas, pārraidēm pieslēguma nebija. Sākumā teltīs valdīja neciešams karstums, jo norvēģi nebija paredzējuši, ka nakts ir tāda pati sutoņa kā dienā, un ka ventilatori dzīs iekšā karstu gaisu. Vēlāk viņi uzstādīja kondicionierus, un tad vismaz tajā laikā, kad atradāmies atpūtā, varēja atgūties no 40 – 50 grādu lielās svelmes. Istenībā es karstumu panesu diezgan labi. Tomēr pirmajā dienā, kad apgūlos savā «kabinītē», manas domas bija apmēram šādas, — seši mēneši! kā cietumā! Bet es taču pati izvēlējos... Sākums ir grūts ar neziņu, jo nezini, ko vari gaidīt. Kad laiks iet uz priekšu un esi iejuties, kļūst vieglāk. Lieki nestresoju. Bet no pirmās dienas zināju, kāda sajūta

man būs, kad kāpšu lidmašīnā atpakaļceļam. Taču istenībā bija arī nedaudz žēl.

Biju kopā ar sapiერიem, kuru darbība saistīta ar sprādzienbīstamo priekšmetu neitralizēšanu. Spridzekļus meklēja cita vienība, pēc tam ziņoja sapiერიem. Protams, es nebiju klāt šo spridzekļu neitralizēšanā, citiem vārdiem sakot, uzpridzināšanā, bet bista ma bija visa situācija, kurā atradāmies, pat pārvietošanās. Spridzekļi varēja atrasties visur. Mūsu bāze atradās vietā, kas neieklāvās talību darbības rajonā, taču kaut kādi vietēja mēroga nemiernieki tur uzdarbojās. Par laimi, latviešu vienības nepiedzīvoja apšaudes. Mūsu nometnes apkārtnē dzīvojošie afgāņi pret mums izturējās labvēlīgi. Kad sapieri atgriezās no uzdevuma Maimanas tuvumā, teica, ka tur attieksme gan bijusi citādāka, taču kopumā afgāņi spē novērtēt, cik nozīmīgu darbu šīs zemes labā dara sapieri.

Jau toreiz, maijā, sākām izjust, kā Afganistānā saasinās situācija, kas tagad kļuvusi nopietna. Ko te lai piebilst? Valstī, kuras ekonomika balstās uz narkotisko augu audzēšanu un ir ļoti zems vispārējais izglītības līmenis, jo laukos iedzīvotāji akli uzticas mullas teiktajam, kārtību rietumnieku izpratnē nodibināt grūti.

Biju kopā ar Andreju Rudzinski. Jautāju, kāpēc visi viņu sauc par Boni. Vai tad tu nezini, citi brīnījās? Viņš ir Boņuks no filmas «Cilvēka bērns». Ieskatījos labāk, jā, patiešām! Atbrauca trešā grupa no Latvijas, tajos bija viрсniece Maruta no Gaisa spēkiem. Mēs lielāmies, redz, mums ir savs aktieris. Bet viņa saka, — es tajā laikā mācījos Rēzeknes vidusskolā un filmējos «Cilvēkbērna» masu skatos. Jāpiekrīt, ka pasaule patiešām maza.

Vienībā bija arī citas sievietes — mediķes, viрсnieces. Ar mājām varēja ļoti sazināties, šim nolūkam noderēja internets un telefona sakari, par ko paldies norvēģu kontingentam, kurā mēs ietilpām.

— Vai bija laiks pavērot vietējos iedzīvotājus, dabu?

— Mūs jau iepriekš brīdināja, lai nemēģinām kontaktēties ar vietējo ganu suņiem, kas sargāja milzīgos aitu ganāmpulkus. Tie suņi bija mežonīgi.

Lietus pusgada laikā noliņa vienu reizi. Kabulā gan redzējām kokus, bet to lapas bija zem biezas smilšu kārtas. Tur nepārtraukti pūš spēcīgs vējš, bieži rodas smilšu un putekļu vētras, taču gaisa mitrums augsts. Zāle, kas sazaļoja pēc lietus, drīz vien sāka vīst, un vakaros smaržoja tā, kā Latvijas laukos vasarā, kad siena aromātam piejaucas lopu smārds. Teltīs lida visādi rūpuļi, dažreiz pat briesmīga izskata zirnekļi.

Preiļu rajona padomes ārkārtas sēdē nomainīta pašvaldības vadība

Vakar, 4. decembrī pulksten 13.00, tika sasaukta Preiļu rajona padomes ārkārtas sēde, kuras darba kārtībā bija iekļauti trīs jautājumi:

✓ Preiļu rajona padomes priekšsēdētāja Andra Vaivoda iesnieguma izskatīšana;

✓ Preiļu rajona padomes priekšsēdētāja vēlēšanas;

✓ par Preiļu rajona padomes priekšsēdētāja vietnieku.

Padomes ārkārtas sēdē piedalījās sešu pašvaldību vadītāji – no Sutru pagasta, Vārkavas novada, Līvānu novada, Aglonas pagasta, Rudzātu un Saunas pagasta. Uz sēdi nebija ieradušies Pelēču, Vārkavas un Jersikas pagasta, kā arī Riebiņu novada un Preiļu novada vadītāji.

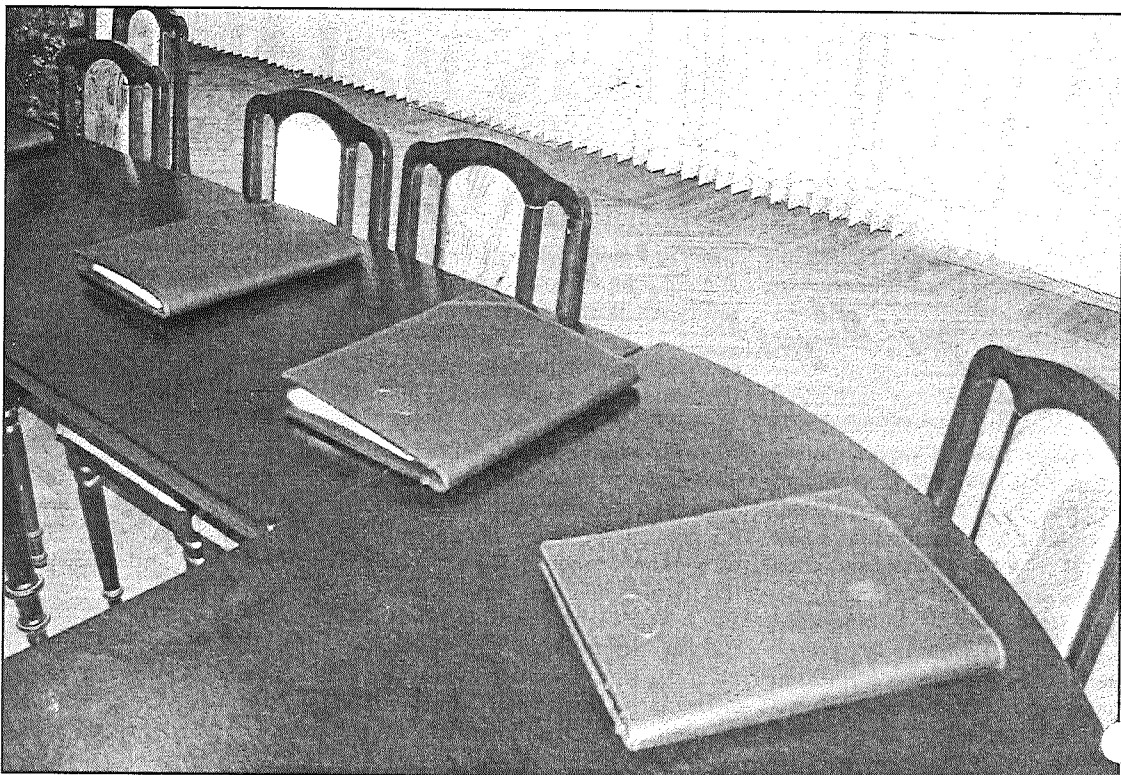
Sēdē tika izskatīts rajona padomes priekšsēdētāja Andra Vaivoda iesniegums, kurā viņš sakarā ar ievēšanu par Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēdētāju lūdza atbrīvot no Preiļu rajona padomes priekšsēdētāja amata pienākumu veikšanas. Padomes locekļi bez iebildumiem nolēma at-

brīvot A.Vaivodu no pienākumu pildīšanas pēc paša uzteikuma un izmaksāt viņam kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu par darba periodu no 2006. gada 11. aprīļa līdz 2006. gada 4. decembrim (15 darba dienām).

Rudzātu pagasta padomes priekšsēdētājs Jānis Zeps rajona padomes priekšsēdētāja amatam izvirzīja Aglonas pagasta padomes priekšsēdētāju Helēnu Streiķi, kura bija vienīgā kandidatūra. Aizklāti balsojot, vienbalsīgi (ar sešām balsīm par) H.Streiķe tika ievēlēta rajona padomes priekšsēdētājas amatā.

Tā kā Helēna Streiķe līdz šim bija rajona padomes priekšsēdētājas vietiece, padomes locekļi lēma arī par kandidatūru šim amatam. Aizklātā balsošanā par padomes priekšsēdētājas vietnieku vienbalsīgi tika ievēlēts Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods. Arī viņš bija vienīgā kandidatūra vietnieka amatam.

Pēc Preiļu rajona padomes ārkārtas sēdes materiāliem sagatavoja L.Kirillova

● Piecu pašvaldību vadītājiem sagatavotās dokumentu mapītes padomes ārkārtas sēdes laikā tā arī palika neatvērtas, jo vadītāji uz sēdi nebija ieradušies.

Valdība apstiprina jauno darbnepējas lapu izsniegšanas kārtību

Lai izskaustu nepamatotu darbnepējas lapu izsniegšanu un tādējādi samazinātu finansiālus zaudējumus gan valstij, gan darba devējiem, 21. novembrī, valdība apstiprināja Labklājības ministrijas (LM) ierosinātos grozījumus darbnepējas lapu izsniegšanas kārtībā, «Novadnieku» informē Labklājības ministrijas Komunikācijas departaments.

Turpmāk ārstējošajam ārstam būs pienākums pēc 45 dienu darbnepējas nosūtīt pacientu pie ārsta speciālista, kuram 30 dienu

laikā ir jāizvērtē, vai pacientam darbnepēja ir jāpārtrauc vai jāturpina. Gadījumā, ja darbnepēja ilgst sešus mēnešus, ārstam būs pienākums nosūtīt pacientu uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisiju (VDEĀK), kura lems par invaliditātes noteikšanu cilvēkam, veicot atbilstošu atzīmi darbnepējas lapā.

Šāda LM iecere balstīta uz Nacionālās trīspusējās sadarbības padomes sēdē atbalstīto informatīvo ziņojumu par pasākumu plānu pārejošas darbnepējas ekspertīzes uzlabošanai valstī, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) datu analīzi par

slimības pabalstiem, kā arī uz darba devēju un Medicīniskās aprūpes un darbspēju ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijas (MADEKKI) sniegto informāciju par darbnepējas lapu izmantošanu. Tie ir norādījuši, ka atsevišķos gadījumos darbaņēmēji darbnepējas lapas izmanto negodprātīgi un, pamatojoties uz nepamatoti izsniegtām darbnepējas lapām, izvairās no darba. Pie tam šādi gadījumi kļūst arvien izplatītāki un tādējādi rada arvien lielākus zaudējumus gan darba devējiem, gan valstij kopumā.

Turpmāk darbnepējas lapā paredzēts iekļaut arī jaunu pār-

ejošās darbnepējas ceļoni – ceļu satiksmes negadījums. Ņemot vērā, ka ceļu satiksmes negadījumos cietušajiem slimības pabalstu sākotnēji izmaksā no valsts sociālās apdrošināšanas budžeta līdzekļiem, šis grozījums palīdzēs efektīvāk atgūt naudu no apdrošināšanas kompānijām.

LM speciālisti uzskata, ka šo jauno normu ieviešanas rezultātā tiks nodrošināta cilvēku ātrāka atgriešanās darba tirgū, kā arī tiks samazināts to cilvēku skaits, kuriem tiek noteikta invaliditāte. Tāpat, izskauzot nepamatotus pārejošas darbnepējas gadījumus, tiks samazināti valsts so-

ciālās apdrošināšanas budžeta un darba devēju izdevumi.

Līdz šim darbnepējas lapu par visu darbnepējas periodu konkrētam cilvēkam ārsts vai ārsta palīgs varēja izsniegt vienpersonīgi, nekonsultējoties ar citiem ārstiem speciālistiem. Tāpat nevienā no normatīvajiem aktiem nebija precīzi noteikts, pēc cik ilga atveseļošanās perioda cilvēks nosūtāms uz VDEĀK invaliditātes ekspertīzes veikšanai. Līdz ar to ne visiem cilvēkiem, kuri ilgstoši slimoja, tika nodrošināta efektīva ārstēšana un nepieciešamā rehabilitācija.

Noteiktas jaunas nodevas par vairākiem lauksaimniecības un pārtikas nozarei sniegtajiem pakalpojumiem

Valdība akceptēja Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādātos grozījumus likumā Par nodokļiem un nodevām, kas paredz noteikt jaunus valsts nodevas objektus, «Novadnieku» informē Zemkopības ministrijas Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas pārvaldes vecākā referente Liene Zvereva.

Grozījumi paredz, ka valsts nodeva jāievieš saskaņā ar Augu šķirņu aizsardzības likumu par iesnieguma izskatīšanu selekcionāra tiesību piešķiršanai un par licences

liguma reģistrāciju, ko veic Valsts augu aizsardzības dienests. Saskaņā ar Augu aizsardzības likumu par iesnieguma izvērtēšanu personas reģistrācijai vai izmaiņu veikšanu fitosanitārajai kontrolei pakļauto augu un augu produktu aprīti iesaistīto personu reģistrā, par iesnieguma izskatīšanu personas iekļaušanai koka iepakojuma marķētāju reģistrā, par augu aizsardzības līdzekļu reģistrāciju un uzturēšanu augu aizsardzības līdzekļu reģistrā, ko veic Valsts augu aizsardzības dienests, būs jāmaksā valsts nodeva.

Tāpat nodeva noteikta saskaņā ar Sēklu

aprites likumu par sēkludzētāju un sēklu tirgotāju reģistra un Latvijas augu šķirņu kataloga kārtotāšanu, par iesnieguma izvērtēšanu atļaujas izsniegšanai par tādu sēklu un sēklas kartupeļu materiāla izmantošanu, kas nav iegūti ar bioloģiskās lauksaimniecības ražošanas metodi, ko veic Valsts augu aizsardzības dienests.

Savukārt saskaņā ar Mēslošanas līdzekļu aprites likumu nodeva jāmaksā par atļaujas saņemšanu mēslošanas līdzekļu ieviešanai vai tirdzniecībai, ko veic Valsts augu aizsardzības dienests un saskaņā ar Ciltsdarba likumu par ganāmpulka, dzīvnieku un novietņu reģistrāciju un par dzīvnieku apzīmēšanai nepieciešamo dokumentu izsniegšanu, ko veic Lauksaimniecības datu centrs, un par kvalifikācijas sertifikāta izsniegšanu, ko veic Ciltsdarba valsts inspekcija, ir maksājama valsts nodeva.

Saskaņā ar Pārtikas aprites uzraudzības likumu par atļaujas izsniegšanu transportlīdzeklim pārtikas pārvadāšanai, ko veic Pārtikas un veterinārais dienests un saskaņā ar Lauksaimniecības un lauku attīstības likumu par lauksaimniecībā izmantojamās zemes transformācijas dokumentu sagatavošanu, ko veic Lauku atbalsta dienests, paredzēta valsts nodeva.

Savukārt saskaņā ar Dzīvnieku aiz-

sardzības likumu par tāda suņa reģistrāciju, kurš apmācīts uzbrukt cilvēkam, ko veic Lauksaimniecības datu centrs, par atļauju izmantot dzīvnieku eksperimentos un apmācībās, par dzīvnieka pārvadātāja apliecības izsniegšanu, par atļaujas izsniegšanu transportlīdzeklim dzīvnieku pārvadāšanai jāmaksā valsts nodeva. Tāpat arī par atļauju savvaļas dzīvnieku kolekcijas izveidei un darbībai, ko veic Pārtikas un veterinārais dienests un par cirka dzīvnieka, dresūras dzīvnieka, cirka un dresūras numura viesizrāžu vietas reģistrāciju, ko veiks Pārtikas un veterinārais dienests vai Lauksaimniecības datu centrs, maksājama valsts nodeva.

Tāpat saskaņā ar Ceļu satiksmes likumu par traktortehnikas, tās piekabes reģistrāciju ar valsts reģistrācijas numura zīmes izsniegšanu vai bez valsts reģistrācijas numura zīmes izsniegšanas, par traktortehnikas, tās piekabes noņemšanu no uzskaites un datu izslēgšanu no traktortehnikas un tās vadītāju informatīvās sistēmas, ko veic Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra, ir noteikta valsts nodeva.

Noteikumi stāsies spēkā pēc to publicēšanas laikrakstā «Latvijas Vēstnesis».

● REKLĀMA

● REKLĀMA

● REKLĀMA

 LATVENERGO
SADALES TĪKLS

Cienijamie klienti!

Sakarā ar plānotiem rekonstrukcijas darbiem tiks pārtraukta elektroenerģijas piegāde Preiļu rajona Rušonas pagastā:

11. decembrī no 9.00 līdz 16.00

● TP-2137 sādža Jaunmuiža

Informācija: 5381192
Atvainojiet, ja rodas neērtības

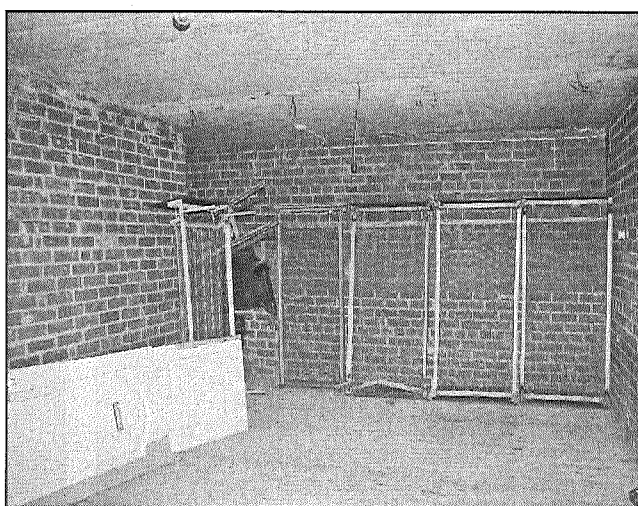
Interesešu izglītības iestādes risina jautājumus par telpām

Telpu trūkums Preiļos stipri izjūtams, — «Novadniekam» atzina rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore, komentējot prognozējamās izmaiņas interesešu izglītības iestāžu nodrošinājumā ar telpām. «Novadnieks» (08.09.06.) jau informēja, ka Preiļu pilsētas dome pieņēmusi lēmumu, ka rajona padomei līdz 2. janvārim jāatbrīvo divas telpas Raiņa bulvārī 26, ko izmanto rajona bērnu un jauniešu centrs. Centra kolektīvam tas nozīmēja lauztu līgumu ar novada domi, kurš bija noslēgts līdz 2010. gadam, izjauktu mācību gada ritmu un no tā izrietošas problēmas pulciņu un metodiskajā darbībā. Kāda situācija ir šodien, kad līdz minētajam datumam palicis viens mēnesis? Interesešu izglītības centrs rajona padomes iestāde, tāpēc šo jautājumu uzdevam rajona padomes izpilddirektorei Aina Pastorei, kuras kompetencē bija nodota jautājuma tālāka risināšana. Novada domei tika nosūtīta oficiāla vēstule, stāstīja Aina Pastore, uz kuru atbilde līdz šim laikam tā arī nav saņemta. Tomēr notikušas divas tikšanās ar domes pārstāvjiem, un, kā izriet no mutvārdu vienošanās, līdz mācību gada beigām rajona bērnu un jauniešu centrs tomēr varēs izmantot visas aiz-

nemtās telpas. Kā atzina centra direktore Aija Caune, atvieglojums ir vismaz tajā ziņā, ka netiks traucēts šī mācību gada darba process. Uz jautājumu, kur pēc tam tiks izvietota «namiņa» zāle un metodiskais centrs, Aina Pastore atbildēja: rajona padome, jo citu telpu pilsētā nav.

Kartējo jurgu priekšā ir arī otra rajona pakļautības iestāde — tehniskās jaunrades centrs. Pedējo 15 gadu laikā tas piedzīvois jau piekto pārmēģinājumu un ceturto pārcelšanos. No sadzīves pakalpojumu kombināta ēkas, kuras telpas nodeva jaunajai bibliotēkai, tehniskās jaunrades centru pārcēla uz Amatu un harmoniju centru Liepu ielā. Līgums par šo telpu nomu rajona padomei ar pilsētas domi tika noslēgts uz gadu, pēc tam pagarināts uz otru gadu. Tagad centram tiek gatavotas līdz šim neizmantotas telpas rajona sporta skolā.

Kā informēja Aina Pastore, saņemts aizdevums no Valsts kases 38 000 latu apmērā. Šie līdzekļi tiks izmantoti telpu remontam. Pašlaik konkursa kārtībā notiek pretendentu izvēle remontdarbu veikšanai, kā arī iepirkumu izsole. Viņa pauda apmierinājumu, ka vismaz šīs divas rajona pakļautības iestādes — sporta skola un tehniskās jaunrades centrs — atradīsies zem viena jumta.

● Pagaidām šajās telpās, kur jau nākamajā gadā izvietosies tehniskās jaunrades centrs, ir tikai sienas, griesti un logi. Pavasarī te sāksies remontdarbi, un rudenī, cerams, beidzot uz pastāvīgu dzīvi, apmetīsies tehniskās jaunrades centrs.

Arī tehniskās jaunrades centra direktors Igors Derjagins uzskata, ka tas ir pieņemams risinājums. Neskatoties uz to, ka mācību gada beigās atkal paredzama pārcelšanās, viņš ir pārliecināts, ka šoreiz uz ilgāku palikšanu. Bez tam pulciņu darbam apstākļi Amatu un harmoniju centrā ir nepieņemami. Ēkā nav apkures, to apsilda ar elektriskajiem sildītājiem. Bet pats nepatīkamākais, teica direktors, ka šī māja atrodas attālināti no dzīvojamam kvartāliem un bērniem jāpārvietojas pa ielu bez ietves. Savukārt tiem, kas uz-

nodarbībām ierodas no Rēzeknes ielas masīva, jāiet pa tumšu un neapgaismotu vietu. Daudzo pārcelšanos dēļ audzēkņos un pedagogos jūtama nedrošība par centra rītdienu, nevar uzsākt jaunus projektus, attīstīties, jo atkal visi ir ceļa jūtīs.

«Novadnieks» iepazīnās arī ar telpām sporta skolā, kas atvēlētas tehniskās jaunrades centram. Pagaidām par to atbilstību jaunajām funkcijām grūti spriest, atliek vien ticēt Igora Derjagina apgalvojumam, ka centram beidzot būs īstas mājas.

Noslēdzies konkurss «Iepazīsti Latviju un pasauli»

Rajona bērnu un jauniešu centrā notika ceļojumu un pārgājienu aprakstu izstāde — konkurss «Iepazīsti Latviju un pasauli». Konkurss piedalījās 14 rajona skolas, tika iesniegti 45 ceļojumu un pārgājienu apraksti. Rajona konkursam iesniegtos darbus izvērtēja Preiļu rajona bērnu un jauniešu centra pedagogi un rajona skolēnu domes locekļi.

Rīgas pilsētas atklātajam ceļojumu un pārgājienu aprakstu konkursam izvirzīti desmit darbi. Tie ir Vārkavas vidusskolas 3. klases apraksts «Interesantākais Līvānu novads», Jersikas pamatskolas 4. klases apraksts par Jersiku, Līvānu 1. vidusskolas 5.c klases darbs «Kā mēs braucām dižozolu lūkoties» un 7.c klases apraksts «Pa Latgales gleznainām takām». Starp labākajiem ir arī šādi apraksti: Līvānu 2. vidusskolas 6. ab, 7. un 8. klases ekskursijas attēlojums «Ceļojums pa Ziemeļvidzemi» un 8.b, 9. ab klases darbs «Vēju pilsētas Liepāja un Ventpils rudeni», Aglonas internātvīdusskolas 9. klases apraksts «Rudeni apkārt Ciriša ezeram», Rušonas pamatskolas 8. klases — «Jaunaglona — kultūrvēsturiska vieta», Vārkavas pamatskolas 7. — 8. klases ceļojuma avīze, Preiļu 2. vidusskolas 11. klases — «Preiļi — Ventpils — Preiļi».

Atzinība par radoši veiktu un oriģināli noformētu darbu piešķirta: Līvānu 2. vidusskolas 5.b klasei, Preiļu Valsts ģimnāzijas 1.a, 1.b kursam, Preiļu 2. vidusskolas 6. klasei, Aglonas vidusskolas 4. klasei, Vārkavas vidusskolas 12. klasei, Aizkalnes pamatskolas 9. klasei, Pelēču pamatskolas 1. — 3. klasei un 6. klasei, Rožupes pamatskolas 3. klasei, Rušonas pamatskolas 1. — 4. klasei un 5. klasei, Salas pamatskolas 1. — 4. klasei.

Materiālus sagatavoja L.Rancāne.
Foto: A.Stepanovs

LASĪTĀJI LŪDZ PALĪDZĒT

Vistumšākajā gadalaikā — bez gaismas

Pie «Novadnieka» žurnālistiem ar lūgumu palīdzēt griezās Preiļos, siera rūpnīcas mikrorajonā dzīvojošie iedzīvotāji. Viņus neapmierina sliktais apgaismojums mikrorajonā. Ir pats tumšākais gadalaiks, bet A.Upīša ielā apgaismes stabos nedeg neviena lampa. Iela slīgst pilnīgā tumsā, jau ap pulksten 16.00 pa to gājējiem nav iespējams pārvietoties. Ietves te nav, tāpēc jāiet pa braucamo daļu, bet satiksme šeit ir liela. Gājēju, to skaitā skolēnu, drošība te ir vairāk apdraudēta nekā jebkurā citā pilsētas vietā, jo iešana notiek tikai pa ielu.

Šī tumsība ilgst jau otro nedēļu. Šķiet, neviena amatpersona, kas atbildīga par to, lai visas sistēmas pilsētā darbotos nevainojami, nemēdz sekot to stāvoklim. A. Upīša ielas iedzīvotāji pacietīgi pirmās dienas nogaidījušies pozitīvas pārmaiņas, bet, tā sauktajās samīta brīvdienās, nav izturējuši un zvanījuši uz elektrosaimniecību. Tur saņemusi laipnu skaidrojumu, ka par elektroapgaismojumu pilsētā atbild pašvaldība. Iedzīvotāji mēģinājuši telefoniski sazināties ar domi, bet tur, kā jau garajās brīvdienās, valdīja klusums. Pēc tam cilvēki zvanījuši uz komunālo dienestu, kur arī laipni uzklusāti un noraidīti. Komunālā dienesta vīri bijuši ar mieru sniegt palīdzību sakarā ar plūdiem vai citām avārijām, bet elektrības lietas uz viņiem neattiecoties. Tad nu A. Upīša ielas iedzīvotāji nolēmuši pacietīgi gaidīt, kamēr paies samīta brīvdienas, joprojām ticot, ka pilsētā ir kāda amatpersona, kas seko līdzī visai ūdens, elektrības, siltuma

piegādei, un pamana jebkuru nebūšanu. Taču, acimredzot, maldījās. Pilnīga tumsa šajā ielā valda jau otro nedēļu.

Vienlaicīgi daļējs aptumsums vai divains taupības režīms ieviests arī Daugavpils ielā, kur deg tikai katra otrā vai trešā lampa. Gada vistumšākajā laikā, kad tumsas dēļ uz ielām un ceļiem cilvēkus grūti ieraudzīt, mākslīgi samazināts apgaismes režīms robežojas ar noziedzīgu rīcību. Amatpersonas, droši vien, vēl saldi guļ, kad uz agrinājiem rīta autobusiem uz autobusu pieturu pretī siera rūpnīcai cilvēki spiesti iet pa vispār neapgaismotu Daugavpils ielas posmu. Arī pietura nav apgaismota. Tāpat arī vakaros šeit iešana notiek pa tumsu. Tajā pašā laikā satiksme uz šī ceļa Daugavpils virzienā ir ļoti intensīva.

Pilnīgā tumsā slīgst arī pagalmi starp daudzstāvu namiem aiz veikala «Preiļi». Pār šim pagalmam cilvēki vakaros atgriežas no darba, iet uz veikaliem iepirkties. Jā, šeit atrodas arī bērnu spēļu laukums, bet kādas tur pastaigas piķa melnā tumsā un pa bedraino asfaltu? Vēl ieskries ar pieri apgaismes stabā, kurš savas funkcijas diemžēl nepilda.

Esam nodokļu maksātāji, tāpat kā pārējie pilsētas iedzīvotāji, tāpēc vēlamies izjust Preiļu novada rūpes arī par mums, teica siera rūpnīcas mikrorajona iedzīvotāji. Nevis utopiskā un tālā nākotnē, bet konkrētās, tieši šodien nepieciešamās. Neuzskatām, ka tās ir kaut kādas neizpildāmas prasības, ja vēlamies, lai visi dienesti izpildītu savus tiešos pienākumus iedzīvotāju labā.

● REKLĀMA

● REKLĀMA

● REKLĀMA

BTB
Baltic Trust Bank

ZIEMASSVĒTKU DEPOZĪTS

līdz **5.90%**

no 2006.gada 1.decembra līdz 2007.gada 15.janvārim

VISĀS FILIĀLĒS UN NORĒKĪNU GRUPĀS

www.btb.lv

Mežam un cilvēkam – viena dvēsele

Sākums 1. lappusē.

Izdzīvoja arī Toms. Viņš bijis luterticīgais, bet apņēmis par sievu vietējo katolieti Mariju. Arī pats pārgājis katoļticībā, līdz lidumus, bezgala daudz strādājis un bijis bagāts ar bērniem.

Kad Latgalē 1861. gadā tika atcelta dzimtbūšana, dzimtai ticis uzvārds Dzenis. Laikam jau meža putnam par godu, jo šo lidoņu te bijis varen daudz.

Tāds ir sākums dzimtas vēsturei, ko izpētījusi un pierakstījusi Valentīna. Zināms arī tas, ka 1926. gadā viensētai iedalīta zeme nolīstā meža nogabalā visai nabadzīgā augsnē. Aršanu traucējušas ozolu un milzīgu liepu saknes. Vēl tagad Dubnas ūdeņos šur tur guļ nomelnējušas ozolu siekstas no tiem tālajiem laikiem.

Tirumu un māju vietā – atkal mežs

Ļaudis bija sūri grūti strādājuši un centušies turēties pie savas zemes un mājām visos laikos. Arī tad, kad plosījās kara vētras, kad vēlāk par varītēm bija jāiet kolhozos un kad dzīvošanu viensētās mēģināja iznīcināt, lai visus pieradinātu mitināties padomijas ieviestajā ciematu sistēmā. Vai bija iespējams šai kārtībai turēties pretī? Laikam jau ne...

Pirms aptuveni 30 līdz 35 gadiem dzimtas iekoptie lauki tā sauktajos kolhozu ziedu laikos atkal tika apstādīti ar mežu. Stādīša-

● No ideāli vienādām priedes koka kārtiņām saslēgtais Vigvams spēj pasargāt no lietus un sniega, bet ierīkotajā pavarda vietā sagatavota malka ugunsuram.

nas darbos smagu sirdi piedalījusies arī Valentīnas māmuļa Ksavērija Dzene. Kas to pats nav izbaudījis, diez vai sapratīs, kā tas ir – savas mājas pagalmā stādīt mežu. Taču dabas māmuļa ir gudra, tā prot cilvēku plānus ierobežot. Pagalmos, uz sen iemītajām un zāli aizaugušajām takām un celiņiem koki neaug. Tā ir pārbaudīta patiesība, par ko pārliecinājāmies arī Dzeņos. Visapkārt šalko koki, bet mājas pagalma vietā joprojām klāja. Tikai vairākus simtus gadu šalkojošā priede joprojām stāv savā vietā. Šis koks redzējis dzimtas priekus, bēdas un nelaimes, kara laikā tā

bijusi cilvēku glābēja, kad lidmašīnas uz zemi raidījušas ložmetēju kārtas. Stāsta, ka priede saglabājusies no lidumu lišanas laikiem.

Pa Sprīdiša, Makša un Morica takām

Eduards Valainis un viņa dzīvesbiedre Valentīna ir pensionēti skolotāji. Daudzi desmiti un simti Vārkavas vidusskolas kādreizējo audzēkņu atceras abus pedagogus un joprojām teic viņiem palīdzību par iegūtajām zināšanām. Nu nepamaz negribas visu dienu sēdēt dzīvoklī, ja mežā tik daudz darba, saka Eduarda kungs, kad

● Triju gadu desmitu laikā stādītais mežs krietni pastiepies garumā. Egļu zari sakļāvušies kā jumts virs galvas, zem kājām klājas miksta skuju sega.

ejam pa taku takām, kas ved pie Valentīnas roku darinātajiem pasaku tēliem. — Par mani jūs nerakstiet, jo es jau te biju tikai melnā darba darītājs – stīgas izcirtu, taciņas ierīkoju, kupicas. Valentīna mežā iedzīvināja Sprīdīti, no dabas materiāliem izveidoja Dzeguzi, Dzeni, Zirneklī, Čūsku un Zaķi. Tikai sūnas, saknes un koku zari, bet, re, starp priedēm jau ieraugāms Blūds. Kas tas tāds? Nu, vadātājs taču! Ticiet vai ne, bet mūsu mežā ir daudz anomālo zonu, kur cilvēks zaudē orientē-

šanās spējas un iet riņķu riņķiem. Ne viens vien gudrinieks to pieredzējis, — stāsta meža kopējs.

Sprīdiša taka ir interesanta pirmsskolas un sākumskolas vecuma bērniem, kuri dabu vēl izprot un pieņem ne ar prātu, bet ar sirdi. Taču arī pieaugušajiem der kādu reizi atrauties no ikdienas un pavērot, kā cilvēka roku radītie veidojumi organiski iekļaujas meža būtībā.

Pirms četriem gadiem Eduards un Valentīna Valaiņi piedalījās valsts mērogā rīkotajā konkursā par sakoptāko privāto mežu un izcīnīja ceturto vietu. Pie viņu Sprīdiša ciemojušies un Vīgvamā atpūtušies arī pagastu un novadu sakoptības skates vērtēšanas komisijas dalībnieki. Patik visiem, jo katrs dabū dzirdēt un redzēt to, ko kārojis. Saimniekiem zināmas neskaitāmas teikas un nostāsti – katrai vecuma kategorijai savi.

□□□

Mežmalas rudzu laukā mierīgi ganās stīrnu pāris. Dubļainākajās vietās redzamas pamatīga pārnadžu pēdas, te gājuši brieži. Arī mežacūkas šur tur atstājušas savus rakumus. Tikai putnus koku zaros nemana, vienīgi kāds dzenis nodimdina pa satrunējušu koka stumbru tā, ka norib līdz pamalei.

Daktere nupat Eduarda kungam noliegusi kādu laiku strādāt mežā. Vajagot atpūtināt sirsniņu un nepārpūlēties. Bet tieši mežs ir tā vieta, kur es jūtos vislabāk, viņš saka. Mums abiem viena dvēsele.

Būs koku audzes nākamajām paaudzēm

Valsts meža dienesta rīkotā konkursa laureātu vidū ir vēl viens Vārkavas novada Upmalas pagasta iedzīvotājs. Tas ir JĀNIS PASTARS, kurš pie laureāta goda ticis par meža ieaudzēšanu «Cišos».

Jānim ir kāda *rozīnīte*, viņš rīkojies nedaudz savādāk un, izrādās, gudrāk un prātīgāk nekā citi. Apkārt katram stādīnam uzbērtas zāģu skaidas, kas šovasar mazaļiem kociņiem ļāva saglabāt ūdens valgmi un kārtīgi ieauģt pārlieku sausajos klimatiskajos apstākļos. Jaunā meža saimnieks gatavojas ieaudzēšanu turpināt, jo sagatavota augsne vairāku hektāru platībā. Atliek tikai gaidīt nākamo pavasari.

— Man ir sagatavots projekts, kas paredz meža ieaudzēšanu aptuveni astoņu hektāru platībā. Šogad esmu apguvis tikai trīsarpus hektārus. Iestādījam mežu, kur augs egles, priedes un bērzi. Būs vairāki nogabali, katrā savi koki, lai nav juku jukām, — stāsta Jānis.

Šķiet, katrs no mums var iedomāties, ka vienam pašam iestādīt mežu vairāku hektāru platībā nav iespējams. Tad jau bija jāriko krietna talka, jāaicina palīgi. Uz šo jautājumu saimnieks tikai smeļ – nav vajadzības, jo tikām galām savā saimē. Sabrauca trīs dēli. Jaunākais no tiem mācās augstskolā, bet divi vecākie jau izskolo-

jušies un strādā. Vēl talkā nāca meita, sieva piepalīdzēja. Nav jau nekas trakas, ja zeme labi sagatavota, darbs ātri iet uz priekšu. Jānis uzskata, ka meža ieaudzēšanai liela māka nav vajadzīga, būtu tikai gribēšana. Es taču redzu un zinu, kādi koki manā zemē labprātāk aug, tāpēc arī izvēlējos bērzus, priedes un egles. Viņš stāv pagalma vidū un rāda savai sētai visapkārt – lūk, bērzi viņpus diķa, tur tālāk priedes un egles.

Man negribējās ar lauku darbiem ņemties, tāpēc izdomāju rakstīt projektu par lauksaimnieciskās zemes transformāciju meža zemē. Jānis it kā runā pavisam nopietni, bet var redzēt, ka acis jautrības velniņi spēlējas, sakāda būs žurnālistu reakcija. Jā, var jau tūrumos audzēt usnes un vibotnes, var kārkļus, bet var arī mežu. Tas gan iegūs vērtību tikai pēc daudziem gadiem, kad mazbērni un mazmazbērni būs izauguši un, staigājot zem kokiem, savu senci pieminēs.

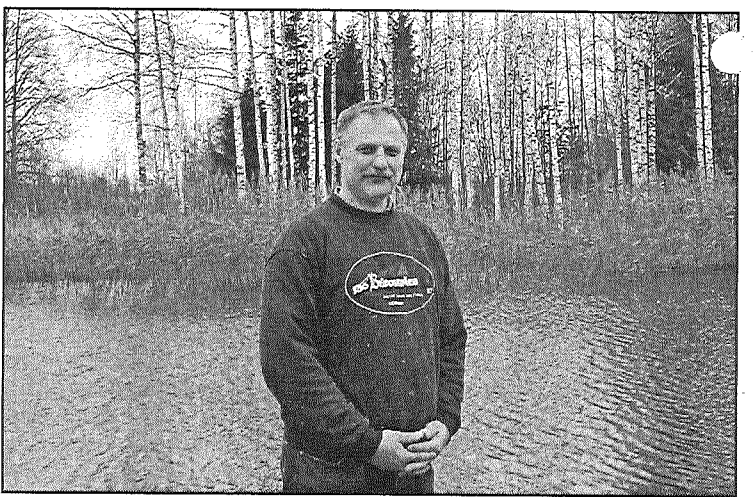
Mazie kociņi podiņos iegādāti Latvijas mežu Lubānas stād- audzētavā. Izvēle ir – gan priedes, gan egles, bet rudenī Pastari iegādājušies bērzus. Labi vien rīkojušies, jo tie, kuri bērzus stādījuši pavasarī vai vasarā, cietuši tikai zaudējumus. Sausā laika dēļ lielākā daļa stādīņu nav ieauguši.

— Ja es eglītes nebūtu ar zāģu skaidām apbēris, noteikti būtu izkaltušas. Bet man ieauga gan-

drīz simtprocentīgi. Skaidas nav nekāds deficīts. Atliek tikai piebērt piekabi un braukt ar traktoru pa nomarkēto lauku, izberot pa spainim vietās, kur stādīņš tiks zemē likts, — Jānis stāsta un piebilst, ka arī projekta rakstīšanu nekādā gadījumā neuzskata par sarežģītu un piņķerīgu lietu. Vienīgā aizķeršanās esot bijusi ar dokumentu kārtošanu par zemes transformāciju. Dikti ilgs process bijis, bet tagad jau tikai *astīte* vien palikusi, atlikusi platība sagatavota un pavasari vēl iestādišot bērzus.

Meža ieaudzēšana nav joku lieta arī tajā ziņā, ka mazajiem stādīņiem vajadzīga kopšana. Septembri nācies krietni nopūlēties, lai tos atbrīvotu no apauguma. Tagad iegādājies lidzekli, ar kuru vajadzēs mazās priedītes un eglītes nomiglot, lai brieži un stīrnas pa ziemu neapgrauztu stādīņus.

Speciālisti galvojot, ka lidzeklis esot iedarbīgs četrus līdz sešus mēnešus. Tieši tik, lai zvēri līdz pavasarim nenāktu klāt. Viņš izmēģinājis uz jaunajām ābelītēm. Sniegā redzējis zaķu pēdas. Apcilpojuši visu dārzu, katru kociņu apostījuši un atzinuši citkārt gardo ābeļu mizu par nebūdamu. — Re, iesēju pāris hektārus rudzu. Tāds zelmenis, ka priekš, lai tik brieži un stīrnas nāk mieloties, bet manu mežu lai liek mierā, — Jānis atkal joko.

● Pie «Cišu» mājām plešas diķis, kur zivju pa pilnam, bet nēd- rēja malā ierīkota speciāla mājiņa meža pilēm ligzdas taisīšanai. Pretējā krastā vējā zarus šūpo slaidi un veselīgi bērzi. Līdz bīdīm, kad tik vareni saaugus Jāņa Pastara un viņa mantinieku stādītie bērzi, priedes un egles, paies daudzi gadu desmiti.

Valsts meža dienesta rīkotā konkursa «Labākā mežsaimniecības prakse un vērtību apzināšana Preiļu rajonā» laureāti:

Pēteris Upenieks no Rudzātu pagasta «Siliņiem». Rūpējies par skuju koku īpatsvara palielināšanu, atjaunojis 1,4 hektārus lielu audzi;

Vija Kondovnice no Riebiņu novada Rušonas pagasta «Smiltājiem», izkopusi 3,8 hektārus lielu lapu koku audzi;

Maija Āboliņa (dzīvo Rīgā) Riebiņu novada Silajāņu pagastā ieaudzējusi vislielāko meža platību Preiļu rajonā – 36 hektārus;

Eduards Valainis no Vārkavas novada Upmalas pagasta, izveidojis Sprīdiša taku;

Jānis Pastars no Vārkavas novada Upmalas pagasta «Cišiem», ieaudzējis mežu un lepojas ar *rozīnīti* – katram stādīnam apbērtas zāģu skaidas;

Jānis Vingris no Vārkavas novada Rožkalnu pagasta atzīts par dros- migāko meža īpašnieku, ierīkojis jauku atpūtas vietu.

Pateicībā par lielo ieguldījumu meža kopšanā «Novadnieka» redak- cija konkursā laureātiem piešķir 3 mēnešu «Novadnieka» abonementu.

Lūsis «jāpasveicina» un jālaiž garām

Par sniega segas trūkumu pašlaik liksmo ceļu apsaimniekotāji un sētnieki, kam tas nav jāvēc prom. Savukārt mednieki noteikti priecātos par sniegu, kurā labi saskatāmas medijamo dzīvnieku pēdas. Preiļu virsmežniecības medību un ugunsapsardzības inženieris VLADIMIRS PRISJAGINS atzina, ka bezsniega apstākļos medniekiem ērtāk pārvietoties, taču tā trūkums visvairāk iespaido mežcūku un aļņu medības. Tos vieglāk izsekot, kad uzkrītis svaigs sniegdzīns. Sūnu un mitro lapu klājumā lielo zvēru pēdas gandrīz nesaskatāmas.

Preiļu rajonā pašlaik izveidoti 44 medību iecirkņi. To skaits regulāri palielinās, jo atrodas jaunas platības iecirkņu veidošanai. Lai tos nodibinātu, iedzīvotāji noslēdz medību nomas līgumus. Lielākie medību iecirkņi izveidoti vairāku tūkstošu hektāru apmērā, mazākie aizņem tikai dažus desmitus hektāru. Kopumā medības notiek 123 197 hektāros, no šīs platības meži aizņem 67 333 hektārus. Platību lielums mainās atkarībā no noslēgtajiem līgumiem un līgumu darbības termiņiem. Aktīvie mednieki (kam izsniegta sezonas kartes) līdz šī gada 20. novembrim bija 398, bet pēc reģistra datiem rajonā uzskaitīts vairāk nekā tūkstoš mednieku.

2006./2007. gada medību sezonā paredzēts nometīt 34 aļņus (pieaugušos bullus vai govus), līdz šim laikam pieveikts 21 alnis. Atļauts nošaut 20 aļņu teļus, nometīt seši. No atļautajiem deviņiem staltbriežiem mednieki pieveikuši tikai vienu, kas izdveies Stabulnieku mežniecībā. Par gadu vecāku mežcūku limits rajonā bija noteikts 130, nometītas 24. No atļautajiem 173 mežcūku sivēniem nošauti 16. Stirnu kazu vai kazlēnu limits bija 384, nometīti 150 dzīvnieki, stirnu āžiem šie skaitļi atiecīgi bija 353 un 185, bebrim – 517 un 33. Medību nozares speciālists atzina, ka bebru medīšana arī iepriekšējos gados nav veikusies tik labi, kā plānots, un tajā vainojama mednieku neieinteresētība. Šī dzīvnieka āda vairs nav nekādā vērtē, gaļu lieto maz.

Rajonā nometīti divi vilki, pa vienam Stabulnieku un Livānu mežniecībā. Latvijā šajā sezonā atļauts nometīt 130 vilkus. Šogad nedaudz savādāka kārtība noteikta lūšu medībās, valstī paredzēts nometīt 94 meža kaķus. Preiļu un Daugavpils virsmežniecībās tos nav atļauts medīt, jo tajās uzskaitīti tikai daži šie dzīvnieki. Medniekiem jāatceras, ka, sastopot lūsi, ar to atļauts tikai «sasveicināties».

Limitā noteikto nometājamo dzīvnieku skaita izpilde ir viens no tiem faktoriem, kas tiek analizēti, noteicot nākamā gada limitu, stāstīja Vladimirs Pris-

jagins, tāpēc medniekiem ir svarīgi tikt galā ar paredzēto skaitu.

Vasarā Jersikas pagastā konstatēta lāča «vizīte», nofotografēta arī tā pēdas. Ķepainis savā ceļā pajaucis skudru pūžņus un aizlēpatojis Nicgales mežu virzienā. Vai nepārnāks atpakaļ, pie tam ar visu sievu un bērniem? Vladimirs Prisiagins saka, — diez vai. Lāču skaits Latvijā niecīgs, reizēm no Igaunijas tie ieklist Ziemeļvidzemes mežos, manīti Krāslavas rajonā, bet Preiļu rajonā tā tomēr esot ārkārtīgi reta parādība.

Šogad rajonā konstatēti desmit medību noteikumu pārkāpumi, seši no tiem atklāti. Kopumā vainīgas septiņas personas, divas no tām – mednieki. Četros gadījumos nodarīti materiālie zaudējumi medību saimniecībai 3159 latu apmērā, viens no tiem atklāts, un vainīgam nāksies valstij atmaksāt 864 latu. Nelikumīgi nometītas piecas stirnas. Lielākais pārkāpumu skaits saistīts ar atrašanos ar lietošanai sagatavotu ieroci medību platībās. Atklāti gadījumi, kad medības veiktas, izmantojot cilpas. Tas ir ļoti smags un necilvēcisgs medību pārkāpums, dzīvnieku mocīšana. Preiļu rajonā šogad atklāti trīs gadījumi, kad ar cilpām nometītas stirnas. Tās nav medības, bet cilvēku zvēriskas izdarības, jo dzīvniekiem šādos gadījumos nācies izciest smagas mokas, ar sašutumu stāstīja Vladimirs Prisiagins.

L.Rancāne

Suņa gadā, pirms divpadsmit gadiem

Decembris, 1994.

Decembris sācies ar rajona skolotāju streiku, atbalstot visas valsts pedagogu streiku. Skolotāji pieprasīja palielināt samaksu par darbu, kā arī skolām piešķirt vairāk līdzekļu. Kā šajā dienā izskatījās, piemēram, Preiļu 1. vidusskolā? «Novadnieks» fiksējis, ka skola sagaida izdilušu parketu, nolupušām, sen nekrāsotām sienām, logiem bez aizkariem un neuzceltās sporta zāles būvkonstrukciju skeletu. Skolai nav līdzekļu jaunu tāfeļu iegādei, skolotāju alga par vienu likmi sastāda 47 latus, pedagogi pensionāri, kuri turpina darbu, saņem tikai darba algu, bet pensija netiek maksāta.

Rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns devies uz vairākām ministrijām, lai noskaidrotu, kādas ir iespējas dabūt līdzekļus Preiļu atīrīšanas iekārtu celtniecībai, Preiļu – Livānu ceļa remontam, iesāktu izglītības objektu būvniecībai un gāzes vada Upmalā – Preiļi pabeigšanai. Rajons prasīja apmēram 400 000 latu Aizkalnes pamatskolai, Preiļu 1. un Livānu 1. vidusskolai, sporta klubam «Cerība», Siļukalna un Saunas pagasta pamatskolām.

Ministru kabinets apstiprinājis metodiku bijušo īpašnieku mantas kompensācijas vērtības noteikšanai un tās salīdzināšanai ar privatizējamā objekta mantas pašreizējo vērtību.

Preiļos atvērts jauns, lieliski iekārtots preses tirdzniecības apvienības veikals. Līdz tam pircēji avizes pirka vienīgajā kioskā pilsētas centrā, bet jaunais veikals piedāvāja iespēju tās izvēlēties siltumā, zem jumta. Veikaliņa izskats tajos gados bija kaut kas neparasts – ar gaišu linoleju zem kājām, ar balti krāsotām sienām.

Laikraksta reklāmas lapa pilna ar sludinājumiem par privatizācijas sertifikātu iepirkšanu. Ļaudis steidzās no tiem atbrīvoties, pārdeva par dažiem desmitiem santīmu, jo neredzēja tiem jēgu. Neviens jau neatklāja, ka sertifikātus

varēs izmantot vēl gadus desmit, un ka cena laika gaitā tikai pieaugs.

Preiļi piedzīvojuši nebijušu notikumu, — pēc rajona galvenās bibliotēkas iniciatīvas rajona centrā ieradās Zviedrijas vēstnieks Latvijā Andreass Adeahls, Norvēģijas vēstniecības atašejs Svens Bjerkens, Somijas, Dānijas un Islandes valstu kultūras un izglītības nozaru pārstāvji. Preiļos bija organizētas Ziemeļvalstu kultūras un informācijas dienas ar plašu programmu sešu dienu laikā. Grāmatu un foto izstādes, brīva tikšanās ar ārzemniekiem, lekcijas, ziemeļvalstu literāro darbu lasījumi un iestudējumu uzvedumi, E.Grīga un citu skandināvu mūziķu koncerti, «Uzvedības zelta grāmata» prezentācija un tikšanās ar tās autori Sirko Lassilu, Ziemeļvalstu investīciju bankas pārstāves informācija par kredītiem, kā arī citi pasākumi piesaistīja daudz apmeklētāju. Ziemeļvalstu kultūras un informācijas dienas rajona iedzīvotājiem pavēra priekškaru uz valsti, kuras tagad viens otrs jau izbraukājis krustu šķērsu, bet daudzi izvēlējušies par savu dzīves vietu.

«Novadnieks» saviem lasītājiem ar prieku paziņojis vēsti par «Latgales drukas» atklāšanu, kas Preiļu un citu Latgales rajonu laikrakstus sāka iespiest jaunā kvalitātē.

Rajona kultūras darbiniekiem organizēta tikšanās ar Kultūras ministrijas pārstāvi un Saimes deputāti. Par kultūras dzīves visai bēdīgo situāciju liecina tikšanās dalībnieku uzdotie jautājumi un secinājumi: tautas nama vadītājs saņem 42 latus, apkopēja – 32 latus; pērn savai kluba pulciņu vadītājam maksāju ar sieru, krējumu, pienu, ko nesu no savām mājām; pie mums pagastā ir divi kultūras darbinieki un astoņpadsmit policisti; gaidīt, lai lauku bezdarbnieks, bijušais kolhoza speciālists, kurš tagad nesaņem ne lata, ietu dziedāt un dejot, būtu utopija. Un tamlīdzīgi.

Ziemassvētku priekšvakarā Askersundas komūnu Zviedrijā apmeklēja Preiļu

pilsētas delegācija, kuras sastāvā bija pilsētas un rajona izpilddomiteju vadošie darbinieki. Preiļenieši apskatījuši uzņēmumus, skolas un bērnudārzus. Protams, Preiļu delegācijai tas deva daudz jaunas informācijas un atziņu. Un vienu skaudībai. Askersundas komūnā dzīvo 12 tūkstoši iedzīvotāju, uz vienu zinātk 1 000 000 latu lieli budžeta asignējumi. Preiļos dzīvo 10 000 iedzīvotāji un budžeta asignējumi uz visiem kopā – 0,5 miljoni latu.

Kādā rītā Preiļu tirgū ieradās prāvs pulks policistu un zemessargu ar nolūku piekert nelikumīgos alkohola un cigarešu tirgoņus. Taču kāds par šo reidu bija jau paziņojis, un nevienu alkohola tirgoni neizdevās piekert. Tikko reida dalībnieki tirgus teritoriju bija pametuši, viss ritēja ierastajā gaitā. Nelikumīgā alkohola un cigarešu pārdevēji no mašīnām stiepa spirta pudeles un cigarešu paciņas. Pieprasījums pēc «kreisās preces» bija un piedāvājums arī. Interesanti, ka šī ir viena no informācijām, kas publicēta «Novadnieka» 1994. gada pēdējā numurā — 30. decembrī. Un ne mazākā mērā nav zaudējusi aktualitāti arī šodien, izņemot to, ka zemessargu pienākumus vairs nav «krukta» tirgoņu ķerstišana.

Pašvaldību vadītāju sanāksmē bija iespēja tikt ar Vladislavu Beču, kurš kopā ar dzīvesbiedri irietu Džinu no Anglijas pārcēlies uz dzīvi Latvijā, dzimtajā Preiļu pagastā. Pirms divpadsmit gadiem šāda rīcība, kā arī lepnā, angļu stilā uzceltā māja rajona iedzīvotājiem bija nepiedzīvots notikums.

1994. gadā uz rajona ceļiem bojā gājuši 11 cilvēki, 29 guvuši ievainojumus. Notikuši 33 ceļu satiksmes negadījumi.

Preiļu pilsētas dome gadu mijas svētku sarīkošanai kultūras darbiniekiem atvēlējusi 62 latus.

Izmantots 1994. gada novembrī iznākušā «Novadnieka» komplekts Sagatavoja L.Rancāne

PAŠVALDĪBĀS

Rudzātu pagastā

■ **NORAKSTA NO UZSKAITES UN NONĒM NO KONTA.** Rudzātu pagasta padomes sēdē izskatīts jautājums par bērnudārza inženiertehnisko tīklu, VZD programmas, ūdensfiltrētavas norakstīšanu, bankas «Baltija» parāda noņemšanu no zebilances konta. Deputāti pieņēma lēmumu norakstīt bērnudārza inženiertehniskos tīklus 14 000 latu vērtībā, kuru nolietojums ir 13 414 latu apmērā, un ūdens filtrētavu 280 latu vērtībā, nolietojums 203 lati.

Sakarā ar noilgumu noņemts no zebilances konta bankas «Baltija» parāds 2940 latu apmērā.

■ **NOSLĒGTS LĪGUMS PAR REVĪZIJAS VEIKŠĀNU.** Pagasta padomes sēdē pieņemts lēmums noslēgt līgumu ar SIA «Aktīvs M Audits» revīzijas veikšanai pagasta padomē par 2006. gadu. Par darbu paredzēta samaksa 590 latu apmērā.

■ **PIEŠKIRTA NAUDA MŪZIKAS IZDEVUMU SEGŠANAI.** Deputāti, izskatot pagasta kultūras darba organizatora Freda Bergmaņa iesniegumu, nolēmuši piešķirt 165 latus mūzikas izdevumu segšanai un 25 latus sveču vakara organizēšanai. Izdevumi piešķirti no kultūras dzīves organizēšanai paredzētā finansējuma.

■ **SASKAŅO AUTOBUSA MARŠRUTUS.** Padomes priekšsēdētājs deputātus iepazīstināja ar rajona padomes vēstuli, kurā lūgts saskaņot jauno autobusa maršrutu «Preiļi – Varakļāni». Pēc iepazīšanās ar šo maršrutu, atsevišķi deputāti iebilda, jo autobusa kustības grafikā nav paredzēta iebraukšana Stirnienē, kas sarežģī pedagogu nokļūšanu uz darbu. Savukārt citi deputāti uzsvēra, ka autobuss Varakļānos iebrauks nedaudz vēlāk, nekā līdz tam, kas savukārt rada neiespējamu tālāku nokļūšanu uz Rēzekni. Līdz ar to deputāti pieņēma lēmumu neatbalstīt un iebilst pret izmaiņām autobusa maršruta «Preiļi – Varakļāni» kustības grafikā.

■ **IZSKATĪJA AR SKOLU SAISTĪTUS JAU-TĀJUMUS.** Padomes sēdē apstiprināts Rudzātu vidusskolas nolikums.

Pieņemts lēmums noslēgt līgumu ar privātpersonu projekta sagatavošanai par energoefektivitātes paaugstināšanu Rudzātu vidusskolā.

■ **IEGĀDĀSIES GRANTI.** Deputāti piekrita līguma noslēgšanai ar VAS «Latvijas meži» par grants iegādi. Nolemts iegādāties 100 kubikmetrus grants, par to samaksājot 295 latus.

■ **BALSO PAR GROZĪJUMIEM BUDŽETĀ, APSTIPRINA CEĻU FONDA NOLIKUMU.** Sēdē nolēmte apstiprināt Rudzātu pagasta pašvaldības Ceļu (ielu) fondu.

Izdarītas un apstiprinātas izmaiņas plānotā budžeta ieņēmumos un izdevumos. Veiktas izmaiņas ziedojumu un dāvinājumu ieņēmumos un izdevumos.

■ **ATĻAUJ UZSĀKT CELTNIĒCĪBAS DARBUS.** Padomes sēdē izskatīti vairāki iesniegumi saistībā ar atļaujas došanu būvniecības darbu uzsākšanai. Atļauja dota zemnieku saimniecības «Saullēkti» dzījurbuma ierīkošanai, zemnieku saimniecībai «Eglāji» — siena šķūņa un nojumes celtniecībai, R. Lietāunieci – siltumnicas un malkas šķūņa ar nojumi būvniecībai.

■ **PIEŠKĪRA PABALSTUS ĀRSTĒŠANĀS IZDEVUMU SEGŠANAI UN CEĻA APMĀKSĀI.** Izskatot piecu personu iesniegumus ar lūgumu segt ārstēšanās izdevumus, nolēmte apmaksāt zobu protezēšanas izdevumus maznodrošinātām personām un pensionāriem 25 procentu apmērā, slimnīcas izdevumus 50 procentu apmērā. Vienai personai piešķirts pabalsts 40 latu apmērā ceļa izdevumu segšanai uz konsultāciju pie speciālista. Pabalsts 20 latu apmērā piešķirts personai, kas lūdza finansiālu atbalstu dēla aizvešanai uz slimnīcu Rīgā.

■ **PIEŠKĪRTA ZEME.** Pagasta padomes sēdē izskatīts Teklas Bojāres iesniegums ar lūgumu piešķirt vīra pieprasīto zemi. Nolemte piešķirt zemi 21 hektāra platībā Rudzātu pagasta Vidos ar lietošanas mērķi – zemnieku saimniecības izveidošanai.

Turcija — tuvā un tālā

Turpinājums. Sākums 28. novembra numurā.

Turcijas karaspēks tagad ir Afganistānā, pirms tam — Bosnijā un Kosovā. Tagad ir nolemts — būs arī Libānā. Turcijā bija lielas diskusijas, vai tas jādara, bet, kā jau demokrātiskā valstī, galīgo lēmumu sūtīt karaspēku uz Libānu pieņēma parlaments. Šajā sakarā centra speciālists Tuvo Austrumu reģiona jautājumos Oitons Orhans apgalvo: — Te ir gan pozitīvi, gan negatīvi riski. Vislielākais risks, ka Turcija var zaudēt savus karavīrus, ja būs konflikts starp Hezbollah un miera uzturētājiem. Ilgtermiņā var sarežģīties Turcijas attiecības ar kaimiņiem (Irānu, Siriju). Tas, kāds ir Turcijas imidžs arābu pasaulē, ir problēma, jo pēdējā laikā pieaug Hezbollah spēks un ietekme. Ja būs minētā sadursme, tas var negatīvi ietekmēt šo Turcijas imidžu. Savukārt pozitīvais aspekts — līdz ar dalību operācijā Libānā var stiprināties Turcijas pozīcijas iespējamajai dalībai ES. Bez tam Turcija uzskata, ka ar šo savu soli var mazināt Irānas pozīcijas Tuvojos Austrumos.

Terorisms nav jāasociē ar musulmaņiem

Kā lielu pasaules problēmu centrs mīn katastrofu terorismu, ko definē kā masu iznīcināšanas ieroču lietošanu, kas var izraisīt katastrofu. Šis jēdziens plaši parādījās pēc 2001. gada 11. septembra terora akta Ņujorkā. Taču Turcija no katastrofu terorisma cieš kopš 1984. gada. Turcijai ir pieredze, tā var palīdzēt definēt terorisma jēdzienu šādi: — Terorisms ir terorisms. Tam nav krāsas, nav konkrētu pazīmju, nav reliģijas, nav karoga, nav tautības. Terorismam ir vairāki starptautiski paveidi. Nopietnākais — ekstrēmisms, kura mērķis ir nogalināt nevainīgus cilvēkus ideoloģisku apsvērumu dēļ. Otrs — oportunistiskais, kad nevalstiskām organizācijām tiek pārdoti ieroči un nauda tiek iegūta, piemēram, no narkobiznesa. Centra speciālisti ir pārliecināti: svarīgi ir nodalīt starptautiskos teroristus no brīvības cīnītājiem. Doma ir skaidra: ja kāds nogalina nevainīgus cilvēkus, viņš ir terorists.

Turcijā ar nožēlu atzīst, ka mūsdienā pasaulē terorismu asociē ar musulmaņiem, un ārkārtīgi nosoda pasaules līderu nepārdomātus izteicienus. Piemēram, Buša teicienu «islama fašisms». Lai islams netiktu asociēts ar terorismu, nemusulmaņiem jāzina, ka austrumi islamu nesaista ar terorismu, ka islams ir miera reliģija. Savukārt islama pasaules līderiem būtu savām tautām jāskaidro, ka islams un terorisms nav savienojami.

Nepieciešama savstarpēja izpratne

Svarīgu sarunas daļu aizņēma starpreģionu attiecības, dialoga nepieciešamība starp valstīm un reliģijām. Jāatzīst, ka starp kristietību un islamu šobrīd valda liela savstarpēja neuzticība. Pēc ASAM

prezidenta vārdiem, to veicina rīcība un vārdi no abām pusēm.

Svarīgi ir, lai valstu līderi atturētos no komentāriem, kas var veicināt domstarpības, jo pasaulē ir cilvēki, kas gaida vien iegāni, ko izmantot savās interesēs — domstarpību padziļināšanā. Tāpēc no abām pusēm nepieciešama lielāka izpratne.

Centram nav galīgas atbildes par to, kā iespējams mazināt neuzticēšanos, bet dažas idejas ir. Būtu jānotiek divām lietām: pasaules iedzīvotājiem būtu jāsaprot galveno reliģiju miermīlīgais raksturs, otrā ir specifiskākā un skar Turciju — O.Faruka Logoglu vārdiem: — Uzskatu, ka Turcija varētu būt daļa no atbildes uz jautājumu par savstarpēju neuzticību. Turcija ir ipaša, jo ir demokrātiska valsts, kuras vairākums iedzīvotāju ir musulmaņi (ap 75 miljoniem iedzīvotāju, 99% no tiem — musulmaņi). Turcija ir arī sekulāra valsts — likumi balstīti uz sekulārām vērtībām, ne reliģiju. Ja Turcija tiks uzņemta ES, tā varēs kalpot kā instruments saskaņas veicināšanai starp kristīgajām un musulmaņu valstīm. Turcijas dalībai ES ir vairāki pozitīvi aspekti.

Turcijas ērkšķainais ceļš uz ES

Turcijas ceļš uz Eiropas Savienību ir sarežģīts. Katrā ziņā smagāks nekā Turcijas Republika gaidīja, lai gan Turcijas valstsvīri un diplomāti uzsver, ka TR par paraugu savai 1923. gadā dibinātajai valstij izvēlējās Rietumeiropas valstu modeli, un kopš tā laika tās politika bijusi orientēta uz Rietumiem un ar demokrātiskām reformām šī sekulārā musulmaņu republika brīžiem pat apsteigusi rietumvalstis. Lai gan Turcijas ceļš uz ES ir loģisks, to aptumšo daudzas neatrisinātas iekšpolitiskas un ārpolitiskas problēmas.

Pirms gada — 2005. gada 3. oktobrī — ar Turcijas Republiku tika sāktas sarunas par tās pievienošanu ES.

Lai tās varētu sākties, Turcija četru gadu laikā veica ievērojamas pārmaiņas likumdošanā: tika mainīta trešdaļa Konstitūcijas, tika pieņemts jauns Civillikums un Krimināllikums. Zinot, ka TR ir demokrātiska valsts, kur tik būtiskām likumdošanas izmaiņām ir jāiziet garš un nopietns ceļš daudzus varas gaitēnos — saproti, cik sarežģīts process tas bijis. Tomēr šogad vairākkārt izteiktas bažas, ka reformu temps ir palēninājies un to ieviešanā pastāv problēmas — īpaši cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā.

Attiecībā uz ekonomiku pērn Eiropas Komisijas ikgadējā Progresa ziņojumā pirmo reizi minēts, ka progress ekonomikā ļauj TR uzskatīt par funkcionējošu tirgus ekonomikas valsti.

Armēņu jautājums

Ik pa laikam uzvirto pat starptautiski skandāli. Tā nesen Francijas Nacionālā Sapulce nāca klajā ar lēmumprojektu piemērot kriminālsodu par genocīda pret armēņiem publisku noliegšanu.

● Dienas vidus Ankarā.

Francijas prezidents gan visai žigli atvainojies Turcijai.

Pirmā pasaules kara laikā 1915. gada 27. maijā Osmaņu impērijā tika pieņemts lēmums deportēt armēņus, kuri dzīvoja Krievijas pierobežā (piefrontes joslā), uz tukšnešainiem rajoniem citā Turcijas daļā. Deportēti tika ap 800 000 armēņu, no kuriem izdzīvoja ap 15%. Impērija šādi vērsās pret armēņu nelojalitāti — armēņi ar neslēptu prieku esot gaidījuši Krievijas — senas Otomaņu pretinieces — uzbrukumu Aizkaukāzā. Jāteic, dažādos avotos nācies sastapties ar dažādu bojā gājušo armēņu skaitu — no vairākiem tūkstošiem līdz pat 1,5 miljoniem.

Šī fakta starptautisku atzīšanu pieprasa Armēnija. Vairāku valstu (Polijas, Kanādas, Francijas, Krievijas u.c.) parlamenti ir pieņēmuši deklarācijas, kas atzīst armēņu genocīdu.

Savukārt TR kategoriski noliedz apgalvojumus, ka Osmaņu valdība izvērsusi sistemātisku genocīdu un apgalvo, ka armēņi bija kara upuri un bojāgājušo turku skaits esot bijis vēl lielāks. TR ir arī paziņojusi, ka tās arhīvi ir atvērti visiem, kas vēlas pētīt 1915. – 1923. gada notikumus. 2005. gada martā TR ierosināja izveidot vēsturnieku komisiju, lai objektīvi izvērtētu, vai genocīds noticis. Armēnija šo piedāvājumu esot noraidījusi, norādot, ka jautājums jārisina politiskā līmenī.

Atgriežoties pie armēņu genocīdu jautājuma aktualizēšanas Francijā, nevar nemanīt, ka tas noticis laikā, kad tuvojas Francijas parlamenta un prezidenta vēlēšanas. Tas apliecina domu, ko neoficiālās sarunās Turcijas amatpersonas pauda mums, Latvijas žurnālistiem: nereti ES valstu (piemēram tika minētas Austrija, Vācija un Francija) politiķi Turcijas jautājumu izmanto kā priekšvēlēšanu spēles elementu, lai iegūtu vēlēšanu balsis.

Starp citu, šogad Nobela prēmija literatūrā piešķirta turku rakstniekam, kurš publiski vērsās pie

Turcijas valdības ar prasību atzīt armēņu genocīdu.

Starptautiskais spiediens ir spēcīgs, bet turku spītība un sava taisnīguma apziņa — arī.

Ziemeļkipras jautājums

Armēņu jautājums nav vienīgais, ko Eiropa pārmet Turcijai ceļā uz ES. Vēl aktuālāks ir Kipras jautājums, kas šobrīd vienkārši nav mediju skaļāko ziņu slejās.

TR neatzīst Kipras Republiku, lai gan ES prasība ir, ka tam jānotiek iespējami ātri — Turcijas iestāšanās ES iespējama tikai pēc Kipras Republikas atzīšanas.

Kipra kā Lielbritānijas kolonija neatkarīgu ieguva 1960. gadā. Bet tā ir sadalīta kopš 1974. gada, kad pēc Kipras grieķu ekstrēmistu neveiksmīgā mēģinājuma apvienoties ar Grieķiju Kiprā iebruka Turcijas karaspēks, okupējot tās ziemeļu daļu (ap 40% no salas teritorijas). Oficiālais iegansts — turku izcelsmes kipriešu aizsardzība. 1983. gadā šī teritorija tika pasludināta par neatkarīgu Ziemeļkipras Turku Republiku, kuru, izņemot TR, neviena pasaules valsts nav atzinusi.

Kipras grieķu daļa 2004. gadā pievienojās ES kā Kipras Republika, pārstāvot visu salu. Kipras grieķi līdz šim ES bloķējuši visus mēģinājumus atcelt salas turku daļai noteiktos tirdzniecības ierobežojumus, baidoties, ka tas var novest pie šīs daļas faktiskas politiskas atzīšanas. KR valdība arī vēlas, lai Ankara izved no Kipras ziemeļdaļas aptuveni 30 000 tur izvietoto karavīru.

Iepriekšējie diplomātiskie centieni panākt salas apvienošanas izgāzās, kad Kipras grieķi 2004. gada aprīlī referendumā noraidīja ANO sagatavoto miera plānu, kamēr turku kopiena to balsojumā akceptēja.

Šī brīža aktualitāte — ES pieprasījums Turcijai atvērt tās ostas un lidostas satiksmei no Kipras grieķu daļas. Savukārt Turcija ir paziņojusi, ka ES, atbildot uz šo soli, vienlaicīgi ir jāatceļ tirdzniecības ierobežojumi Kipras turku

daļai. KR jau piedraudējusi izmantot savas veto tiesības Turcijas sarunās ar ES, ja Ankara nepaklausīs šai ES prasībai. Tātad ir reāli draudi, ka tiks apturētas sarunas par Turcijas pievienošanu ES.

Turcijas amatpersonas sarunā ar žurnālistiem pauž neoficiālu nostāju — piekāpšanās nav iespējama, jo Turcija gadu gaitā esot daudz piekāpusies, savukārt no Kipras grieķu puses pozitīvas virzības neesot. Caur ES Turcija cer uzlabot situāciju, bet jau ir vilusies.

Kurdu jautājums

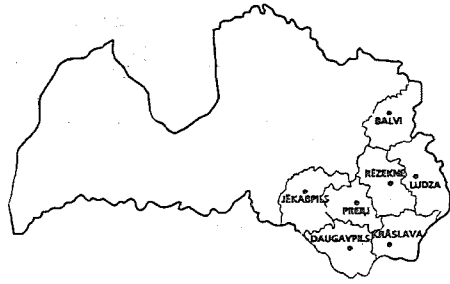
Arī kurdu jautājums jāmin šīs aktualākajām problēmām. Turcijā 1980-tajos gados tika nodibināta Kurdistānas Strādnieku partija (PKK), tās mērķis — iegūt neatkarību vai autonomiju TR dienvidaustrumu reģioniem, ko apdzīvo pārsvarā kurdi. Kopš tā laika asiņainās cīņās ar TR drošības spēkiem bojā gājuši vairāki 32 tūkstoši cilvēku (pārsvarā kurdi). Sadursmes noplaka 1999. gadā, kad tika sagūstīts PKK līderis Abdulla Odžalans, taču ir atsākušās 2004. gadā, kad PKK pārtrauca pamieri.

PKK un tās atzarus gan ASV, gan ES ir iekļāvusi teroristisko organizāciju sarakstā. Arī Turciju satrauc PKK teroristiskās tendences un tā ir lūgusi, lai ASV, Irākas un Irānas valdības un Irākas kurdu spēki vērstos pret PKK spēkiem Ziemeļīrākā, no kurienes kurdu kaujinieku līderi vada cīņu par kurdu pašnoteikšanās tiesībām.

Pērnvasar TR premjers R.T.Erdogans oficiāli atzina kurdu problēmas eksistenci un apsolīja to risināt demokrātiskiem līdzekļiem, ievērojot cilvēktiesības un nodrošinot labākus materiālos apstākļus. Taču nekāda reāla darbība tam nav sekojusi — sarunu iespējamība ar PKK tiek noliegta.

Nobeigums sekos.
Ē. Bondarenko,
laikraksta «Ludzas Zemē»
redaktore

KAIMIŅU RAJONOS

Cels slimnicu Ludzā

Par Ludzas rajona slimnīcas jaunā korpusa būvnieku atklāta konkursa kārtībā uzraudzīts uzņēmums «Ditton būve». Uzņēmums piedāvājis zemāko līgumcenu – 3,7 miljonus latu, tomēr, izvēloties slimnīcas jaunā korpusa būvniekus, cena bija tikai viens no kritērijiem.

Būvniecības sākšani jau piešķirts pašvaldības līdzfinansējums 150 000 latu apmērā, kā arī no valsts budžeta grozījumiem piešķirti gandrīz 530 000 latu. Jaunā korpusa būvdarbi varētu ilgt aptuveni 14 mēnešus.

«Ludzas Zeme»

BALVU RAJONĀ

Meteostacija Susājos ziņo Rīgai

Viena no četrām Latvijā uzstādītajām mobilajām meteostacijām atrodas Susāju pagasta zemnieka Valērija Romanova augļudārzā. Stacija fiksē informāciju par izmaiņām laika apstākļos un brīdina par slimību tuvošanos. Ziņas no Susājiem saņem un nolasa Rīgā.

Meteostaciju uzstādīja šovasar valsts programmas ietvaros. Tā nav dārznieka Romanova īpašums. Priekšlikumu par jaunās un modernās aparatūras ierīkošanu viņi uzņēma atsaucīgi, jo Viļakas pusē ir vairāki rajonā labi zināmi dārzi, kas pieder, piemēram, SIA «Ķira», Upišu ģimenes dārzs, arī Romanovam. Dārzu teritorijas ir plašas un labi koptas, un piedāvājums uzstādīt šaipusē meteostaciju tikai aplieci-

na auglīkopības nozares nozīmīgumu.

Stacijai ir speciāls aprīkojums, kas ik dienas fiksē izmaiņas dabā – nokrišņu daudzumu, temperatūru, mitrumu. Augļu dārzu īpašniekiem ne mazāk svarīga ir informācija par postošo slimību tuvošanos. Ābolu ražu acij netikamu dara kraupis, ko ārēji redzam kā tumšus, nesimpātiskus plankumus uz augļa. Un, lūk, stacija ar jutīgas iekārtas palīdzību fiksē brīdi, kad izlido kraupja sporas. Informācija nonāk Rīgā Valsts augu aizsardzības dienestā, kur speciālisti to apstrādā un sagatavo prognozes. Ar tām lauku uzņēmēji var iepazīties internetā, var saņemt rakstveidā vai arī piezvanot. Prognožu informācija ļauj operatīvi rīkoties un pieņemt pareizo lēmumu istajā brīdī. Dārznieks Valērijs Romanovs saka: «Meteostacija ir labs palīgs. Tās informācija palīdz ekonomēt līdzekļus. Dārznieki var precīzi zināt, kad viņiem jāmiglo, un līdz ar to netērēt lieku

naudu ķīmisko līdzekļu iegādei. Teiksim, sausā laikā kraupja sporas nelido. Tas nozīmē tikai pie noteiktas gaisa temperatūras un mitruma procenta. Kad saņem šo informāciju, zinu, kā man rīkoties.»

Valērija Romanova pirmajam augļu kočiņu stādījumam rit sestais gads. Dārza platību viņš aizvien paplašina, un tagad tā sniedzas tuvu sešiem hektāriem. Valērijs atzīst: «Ir pielautas arī kļūdas, ko cenšos labot.» Dārznieks saka, ka visu šķirņu āboli ir gardi, ja ļauj tiem nogatavoties un ēd istajā laikā. Vislabāk pašam garšo 'Auksis'. Dārznieks nodarbojas arī ar jauna stādāmā materiāla izaudzēšanu. Izaudzēti divi ar pusi tūkstoši jaunu ābeliņu un bumbieru, kas iestādīti gan paša, gan citu īpašnieku dārzos. Tagad rudenī viņš sagatavo potcelmus, uz kuriem ziemas mēnešos potēs jaunas šķirnes.

Māca radošo rakstību

Odgeirs Sinness Norvēģijā strādā Betanienas diakonijas universitātes koledžā. Viņš Balvos lasīja lekcijas par radošo jeb kreatīvo rakstību.

Odgeirs Sinness radošo rakstību māca vecajiem ļaudīm. Norvēģijā uzskata, ka ir jāizmanto veco cilvēku intelekts, jo viņu dzīves laikā iegūtās zināšanas un pieredze var noderēt. «Izmanto to, vai zaudē to,» saka lektors. Arī Latvijas sabiedrībā jālauž stereotips, ka vecums ir zaudējums. Kāpēc radošā rakstība būtu jāmāca vecajiem ļaudīm? Pētījumi liecina, ka mācīšanās ir viens no dzīvesprieka avotiem un ka vecums ir liels gudrības potenciāls. Taču, vai tas tiek izmantots, ir cits jautājums. Ne velti Āfrikā padomu prasa visvecākajam cilvēkam, Ķīnas universitātē strādā ļoti cienijama vecuma pasniedzēja un lektore. Ir teiciens: ja tu nemainies, tu zaudē sevi, un to var attiecināt arī uz gados vecākiem cilvēkiem. Taču kā radīt ticību, kad liekas, ka gadi aizgājuši un dzīve tuvojas beigām? Odgeirs Sinness saka, ka pirmais, ko cilvēks ir iemācījies, ir ... kļūdas. Katrs atceras skolas laiku, kad skolotāja laboja burtnīcas, turklāt ar sarkanu pildspalvu,

● Odgeirs Sinness māca rakstību izmantot kā terapiju. Viņš uzskata, ka lietišķā valoda, ko lieto masu informācijas līdzekļi, cilvēku attālina no pozitīvām emocijām, kurām bieži vien ir terapeitisks efekts. Rakstot, piemēram, savu dzīvesstāstu, vecāki cilvēki pārdomā dzīvi un it kā noraksta to, kas varbūt gadiem ilgi krājis sirdī.

kas skolēnos radīja vien negatīvas emocijas. Cilvēkos bez pozitīvām emocijām krājas negācijas, ar laiku cilvēks pārstāj radīt idejas, zaudē pašpārliecinātību par saviem spēkiem.

Kursos Odgeirs Sinness vecajiem ļaudīm liek rakstīt savus dzīvesstāstus, taču vārdi «liek rakstīt» nav tie pareizākie. Cilvēki, atnākot uz kursiem, parasti apgalvo, ka viņi neprot rakstīt, taču vēlāk atklājas, ka domas, uzliktas uz papīra, ir ne tikai radošas, bet arī interesantas, jo dzīves pieredze ir šo veco cilvēku lielākā bagātība. «Cilvēki tikai jāiedrošina to darīt, jārada labvēlīgi apstākļi. Ticība cilvēka spējas tikai pastiprina. Tāpēc atcerieties vienu – nenogaliniet sevi dziedājošo putnu,» saka O.Sinness.

«Vaduguns»

● Mobilā meteostacija darbojas augu gadu. Tā barojas ar saules enerģiju. Iekārtas ir tik gudras, ka pašas fiksē informāciju par dabā notiekošo, ko pēc tam saņem speciālisti Rīgā. Dārznieks Valērijs Romanovs cer, ka nākamvasar viņš vēl vairāk izmantos ar meteostācijas palīdzību sagatavoto informāciju.

RĒZEKNES RAJONĀ

Pastniecei uzbruka, jo mocija pagiras

14. novembrī Latgales apgabaltiesa pieņēma spriedumu 1962. gadā dzimušajam Nikolajam Pertņikovam par uzbrukumu pastniecei Allai Semjonovai šī gada 14. jūnijā Audriņu pagasta Filķinas ciemā.

Todien Pertņikovu mocija pagiras, bet naudas nebija. Pusdienlaikā Nikolajs paņēma cirvi un devās pārsiet govi. Pa ceļam viņš satika pastnieci un saprata, ka viņa nes kaimiņam Aleksandrovam pensiju. Tajā brīdī Pertņikova alkohola pārņemtajās smadzenēs dzima plāns, kur dabūt naudu.

Nikolajs paslēpās krūmos un, kad pēc pusstundas Alla Semjonova pa to pašu ceļu devās atpakaļ, uzbruka viņai. Tūlīt viņš pat nedomāja, kādu naudas summu izdosies iegūt, ka tik pietiktu alko-

hola pudelei. Kad pastniece sāka pretoties, viņš ņēma palīgā cirvi: kā pēc tam pierādīja izmeklēšana, Pertņikovs kā minimums 17 (!) reizes iesitīs pastniecei pa galvu gan ar cirvja asmeni, gan pietu. Taču ar to viņš neaprobežojās, alkoholisks sācis savu upuri žņaupt. Nospriedis, ka pastniece mirusi, paķēra viņas pasta somu un nozuda mežā.

Noskrējis nelielu gabalu, nolēma pārbaudīt somas saturu. Tur viņš atrada Allas jostas somiņu, kurā bija daudz monētu un mobilais telefons. Monētas nepārskaitot sabēra savā kabatā. Pievāca arī telefonu. Pārējos somas nodalījumus steigā nepārbaudīja, somā ielika akmeni un iemeta kūdrainā diķī. Turpat iemeta arī cirvi. Pārlicināts, ka labi noslēpis nozieguma pēdas, devās mājup.

Mājās pamanīja uz biksēm asinis, taču mazgāt traipu nedomāja, tikai pārgērbās.

Tad vietīties devās uz *točku*, no iegūtās sikaudas piecus latus iztērēja alkoholiskajiem dzērieniem, pārējās monētas noslēpa pirts bēniņos.

Pastnieci bezsamaņas stāvoklī uz meža takas pulksten četros dienā uzgāja pensionārs Aleksandrov, kurš bija satraucies par suņa divaino uzvedību – tas rēja un it kā sauktin sauca saimnieku uz mežu. Interesanti, ka šo kucēnu Aleksandroviem savulaik uzdāvināja tieši pastniece Alla Semjonova.

Par šī smagā nozieguma izdarīšanu aizdomās turētais Pertņikovs tika aizturēts 15. jūnija rītā. Pārmeklējot viņa dzīvesvietu, tika atrasts un konfiscēts A.Semjono-

vas mobilais telefons un monētas – 9,29 lati.

Tiesā Pertņikovs savu vainu pilnībā atzina, nožēloja izdarīto un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi.

Nikolajam Pertņikovam šobrīd ir 44 gadi. Viņš ir trešās grupas invalīds, dzīvo Filķinas ciemā. Viņš ir noslēgts, nelaiņš, bieži lietoja alkoholiskos dzērienus, bet reibumā kļuva agresīvs, tā teikts pagasta priekšsēdētāja izsniegtajā raksturojumā. Bija narkologa uzskaitē. Nozieguma izdarīšanas brīdī Pertņikovs apzinājās savu rīcību, vadīja to un varēja paredzēt tās sekas, uzskata eksperti. Vienīgais, ko viņš nevarēja paredzēt, ka upuris izdzīvos.

Alla Semjonova izdzīvoja. Viņai izdarītas vairākas sarežģītas operācijas, taču pēc šādas galvas-

kausa un smadzeņu traumas veselība nebūs tāda, kā agrāk. Cietusi pieprasīja kompensāciju par morālo un materiālo zaudējumu 30 112 latu apmērā. Tiesa viņas lūgumu daļēji apmierināja, nosakot 12 112 latu lielu kompensāciju.

Prokurore pieprasīja Nikolajam Pertņikovam 13 gadu ilgu cietumsodu. Tiesa, ņemot vērā visus lietas apstākļus un to faktu, ka uzbrukumi pasta darbiniekiem pēdējā laikā Latvijā notiek bieži un sodi par tiem nav bijuši efektīvi, piesprieda N.Pertņikovam 15 gadu ilgu cietumsodu ar policijas kontroli uz diviem gadiem un īpašuma konfiskāciju.

«Rēzeknes Vēstis»

10. LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Degošas Adventa vainaga svečītes var būt bīstamas

Līdz ar Adventa atnākšanu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādes darbinieki aicina neatstāt bez uzraudzības Adventes vainagā iedegtas sveces, kā arī pārliecināties, vai vainags nav novietots tuvu viegli uzliesmojošiem priekšmetiem.

Kā rāda statistika, Adventa laikā ugunsnelaimes visbiežāk notiek publiskās ēkās un darba kabinetos, tādēļ ugunsdzēsēji iesaka darba kabinetos, publiskās ēkās, skolās, bērnudārzos, arī veikalos skatlogos Adventa vainagos sveces nedegt vai izmantot elektriskās sveces.

Arī paši vainagi pārsvarā ir gatavoti no degstspējīgiem materiāliem, tādēļ cilvēkiem vajadzētu parūpēties un veikalos iegādāties īpaši vainagiem domātus svečturus, kas, izdegot svecei, pasargās

vainagu no aizdegšanās.

Svētki īpaši gaidīti un mīļi ir bērniem, kuriem, atdarinot pieaugušos, arī pašiem gribas iedegt liesmiņas, padraiskoties ar brīnumsvēcītēm. Tādēļ pieaugušajiem, svētku gatavošanas virpulī nevajadzētu piemirst par bērniem un ne mirkli neatstāt tos bez uzraudzības. Lai svētku prieku neaptumšo nelaimes gadījumi, kuros vainojama tikai pašu neuzmanība un nevērība.

Eglītes dedzināšana ir viens no priecīgākajiem notikumiem ne tikai bērniem. Jāņem vērā, ka eglīte var apgāzties, bet sērkokciņa liesma vien ir jau 640 grādu karsta. Ziemassvētku eglītē, kas nostiprināta stingrā kājā, svecītes dedz šādā secībā: vispirms augšējās zaros, tad zemākos. Nedariet to otrādi, jo tad jau degošo sveču liesma jums iekersies piedurknē. Brīnumsvēces dedziniet tikai eglītes zarā. Neturiet rokā aizdegas

sveces un brīnumsvēcītes, jo apsvilstot plauksta, tās nokritīs uz grīdas. Plaukšķenes nevirziet pret cilvēkiem, dzīvniekiem, loģiem un automašīnām. Pirotehniku pārciet tikai veikalā un lietojiet to stingrā saskaņā ar instrukciju. Pieaugušo svīnību laikā uzmaniet savus bērnus pie iedegtas eglītes.

VUGD darbinieki arī iesaka nodrošināties un sagatavot kādu trauku ar ūdeni, pirms aizdegt svecītes Adventa vainagā vai eglītē.

Ja tomēr nepieciešama ugunsdzēsēju — glābēju palīdzība, zvaniet nekavējoties pa tālruni — 112.

M.Rikova,
VUGD Preiļu brigādes
Ugunsdrošības
uzraudzības
sektora inspektore

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Preiļu rajona tiesā izskatīšanai noliktās sēdes no 5. līdz 21. decembrim		
LAIKS	LIETAS DALĪBNIEKI	LIETAS BŪTĪBA
5. decembrī pulksten 14.30	Kaspars Radionovs	KL 262.(2) – vadīja transportlīdzekli bez vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola reibumā
5. decembrī pulksten 15.15	Iļva Janberga	KL 214.(1) – likumā paredzētajā kārtībā neiesniedza maksātspējas pieteikumu
5. decembrī pulksten 10.00	Jānis Kočegarovs, Rolands Kočegarovs	KL 176.(3) – personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību, būdami agrāk izdarījuši laupīšanu
8. decembrī pulksten 10.00	Aleksandrs Kohančiks, Sergejs Kohančiks, Sergejs Volženins	KL 175.(3) – personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, kas saistīta ar iekļūšanu telpā
8. decembrī pulksten 9.00	Māris Višņakovs	KL 175.(2), 176.(1) – izdarīja svešas kustamas mantas, kas saistīta ar vardarbību, nolaupīšanas mēģinājumu
11. decembrī pulksten 10.00	Smuidra Veličko	KL 231.(2) – rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acimredzamā necienā pret sabiedrību, huligānisms bija saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajai
12. decembrī pulksten 10.00	Ivans Krupko	KL 262.(2) – vadīja transportlīdzekli kā persona, kurai transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktajā kārtībā nav iegūtas
12. decembrī pulksten 14.00	Māris Stikāns	KL 217.(1) – atkārtoti gada laikā pārkāpa grāmatvedības kārtības noteikumus
13. decembrī pulksten 10.30	Dmitrijs Skorodihins, Aleksandrs Tormašovs	KL 175.(3) – izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu
13. decembrī pulksten 14.30	Ruslans Silionovs, Aleksejs Škuratovs	KL 175.(3), 185.(1) – izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, kas saistīta ar iekļūšanu telpā
13. decembrī pulksten 10.00	Sergejs Ščeglovs	KL 260.(3) – alkohola reibumā izraisīja avāriju
14. decembrī pulksten 10.00	Anna Abišova	KL 125.(3) – tiši izdarīja tādas miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai un vainīgās neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei
15. decembrī pulksten 11.15	Pāvels Fjodorovs	KL 260.(2) – bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā
15. decembrī pulksten 14.00	Jefimijis Sapožņikovs	KL 180.(2) – atkārtoti izdarīja zādzību nelielā apmērā
18. decembrī pulksten 10.00	Aleksejs Kuzmins, Igoris Kuzmins	KL 175.(2) – izdarīja svešas kustamas mantas lepenu nolaupīšanu
18. decembrī pulksten 14.30	Edžus Kovaļevičs	KL 125.(1) – nodarīja tišus dzīvībai bīstamus miesas bojājumus
18. decembrī pulksten 10.00	Vladislavs Dmitrijevs	KL 180.(1), 231.(2) – rupji traucēja sabiedrisko mieru, izdarīja huligānismu, kas bija saistīts ar mantas bojāšanu, izdarīja mantas zādzību nelielā apmērā
19. decembrī pulksten 9.30	Sergejs Bogdanovs	KL 260.(2) – izraisīja ceļu satiksmes negadījumu
19. decembrī pulksten 11.00	Sergejs Vasiljevs	KL 262.(2) – bez vadīšanas tiesībām un alkohola reibumā vadīja transportlīdzekli
19. decembrī pulksten 14.00	Aivars Skrīvja	KL 126.(1) – nodarīja tišus miesas bojājumus
19. decembrī pulksten 10.00	Juris Cepļa, Helēna Gorina	KL 156., 157. – par goda un cieņas aizskaršanu un neslāvas celšanu
20. decembrī pulksten 9.30	Aleksandrs Ivanovs	KL 231.(2) – rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acimredzamā necienā pret sabiedrību
20. decembrī pulksten 10.30	Jānis Cepurnieks	KL 170. – ļaunprātīgi izvairās apgādāt un dot uzturu saviem bērniem
21. decembrī pulksten 10.00	Sergejs Semjonovs	KL 253.-2(1) – neatļauti iegādājās, glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt un lietoja to bez ārsta nozīmējuma atkārtoti gada laikā
21. decembrī pulksten 10.00	Antonina Veigule	KL 185.(1) – izdarīja svešas mantas tišu bojāšanu

POLICIJAS ZIŅAS

Laikā no 20. novembra līdz 4. decembrim Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdajā reģistrēti 63 dažādi iesniegumi, no tiem 26 noziedzīgos nodarījumos ir uzsākti kriminālprocesi.

Rajonā notikuši seši ceļu satiksmes negadījumi, reģistrētas 10 huligāniskas darbības, trīs ģimenes skandāli, 16 zādzības, astoņi gadījumi, kad tiši bojāta manta, bijuši arī astoņi gadījumi, kad atklāta preču uzglabāšanas noziedzīgums pārkāpšana.

Stendam izsisti stikli

20. novembrī konstatēts, ka Preiļos, Turgus laukumā esošajam reklāmas stendam izsisti četri stikli. Par mantas tišu bojāšanu policija uzsākusi kriminālprocesu, notiek izmeklēšana.

Aizkalnē apzagti pagrabi

20. novembrī policijā saņemts iesniegums par to, ka Preiļu novada Aizkalnes pagastā no vairākiem pagrabiem nozagti pārtikas produkti. Par zādzību uzsākts kriminālprocess, notiek izmeklēšana.

Vārkavas pagastā uz ceļa uzbrauca gājējam

21. novembrī Vārkavas pagastā ceļa Štolderi – Upmala 8. kilometrā pagaidām nenoskaidrotas automašīnas vadītājs uzbrauca gājējam, kurš mēģināja apturēt auto, izejot uz ceļa braucamās daļas. Gājējs, 1969. gadā dzimis vīrietis, guva traumas un medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāts Preiļu slimnīcā.

Aptīrija mehāniskās darbnīcas

22. novembrī zagļi caur logu iekļuvi Vārkavas novada Rožkalnu pagasta zemnieku saimniecības «Dambiši» mehāniskajās darbnīcās, no kurienes aiznesīti dažādi instrumenti 600 latu vērtībā. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Aiznesa puskilometru garu televīzijas kabeli

22. novembrī policijā saņemts iesniegums par to, ka Livānos no mājām nozagts televīzijas kabelis 539 metru garumā. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Nelikumīgi uzglabāja preces

24. novembrī Livānos SIA «DELVT» tirdzniecības vietā tika uzieti nelikumīgi uzglabāti tabakas izstrādājumi bez valsts akcīzes marķējuma.

No pagalma aizdzīta automašīna

26. novembrī Preiļos, Celnieku ielā no kādas mājas pagalma nozagta automašīna VW Passat Variant. Par auto zādzību uzsākts kriminālprocess.

Apzagtas jaunceltņes

24. novembrī Preiļu pagastā, uzlauzot ieejas durvis, zagļi iekļuvi kādam iedzīvotājam piederošajā jaunceltņē. Nozagti dažādi celtniecības materiāli, īpašniekam nodarīts materiālais zaudējums 3000 latu apmērā. Par zādzības izdarīšanu policija uzsākusi kriminālprocesu, notiek iz-

meklēšana.

Divas dienas vēlāk Preiļu pagastā notikusi vēl viena zādzība jaunceltņē. Kādam citam iedzīvotājam zagļi aiznesuši metināšanas aparātu. Uzsākts kriminālprocess.

Mantas tiša bojāšana Preiļos, Rušonas un Saunas pagastā

27. novembrī Riebiņu novada Rušonas pagastā kādai neapdzīvotai mājai izsisti stikli 14 loģiem. Par mantas tišu bojāšanu policija uzsākusi kriminālprocesu.

Tajā pašā dienā arī Saunas pagastā kādai neapdzīvotai mājai astoņām loga rūtīm izsisti stikli. Arī šajā gadījumā uzsākts kriminālprocess.

Līdzīgs gadījums reģistrēts Preiļos, kad 28. novembrī Preiļu slimnīcas uzņemšanas nodaļā 1986. gadā dzimis vīrietis izsita ieejas durvju stiklu.

Apzagts dzīvoklis

30. novembrī Preiļos, Brīvības ielā kādai iedzīvotājam piederošajam dzīvoklim izlauztas durvis un pazudušas dažādas mantas. Par zādzības izdarīšanu uzsākts kriminālprocess.

Pielāgojot atslēgu, apzagta automašīna

30. novembrī Livānos, pielāgojot atslēgu, iekļūts kādam iedzīvotājam piederošajā automašīnā Audi 100, kura atradās mājas pagalmā. Zagļi paņēmuši gumijas laivu un maksšķeres. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Preiļos nolauzts apgaismojuma stabs

1. decembrī Preiļos nolauzts ielas apgaismojuma stabs. Preiļu novada domes īpašumam radīts materiālais zaudējums 312 latu apmērā.

Ievajadzējās metālapstrādes darbgalds

1. decembrī policijā reģistrēts iesniegums par to, ka Preiļos kādam iedzīvotājam no ēkas nozagta metāla apstrādes prese un metāla apstrādes darbgalds. Tādā veidā nodarīts materiālais zaudējums 2250 latu apmērā. Uzsākts kriminālprocess.

Caur bēniņiem ielida mājā

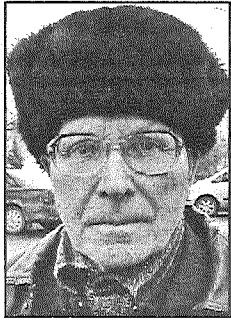
2. decembrī zagļi caur bēniņiem iekļuvi kādā neapdzīvotā mājā Vārkavas novadā un paņēmuši dažādas mantas. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Livānos satiksmes negadījumu rezultātā gājušas bojā divas gājējas

Divi traģiski negadījumi 2. decembrī reģistrēti Livānos. Vienā gadījumā automašīna VW Passat Variant uzbrauca gājējam, kura no gūtajām traumām ceļā uz slimnīcu mira. Arī otrā gadījumā situācija bija līdzīga, kāda cita automašīna VW Passat Variant uzbrauca sievietei, kura no gūtajām traumām mira Jēkabpils slimnīcā.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Kā novērst cilvēku bojāeju uz ceļiem?

Afanasij Varlamovs
no Saunas pagasta:

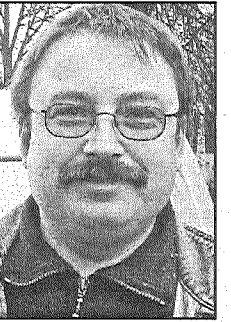
— Vajag lēnāk braukt, labi jāzina satiksmes noteikumi. Jaunajiem autovadītājiem jāatmet pārgalvīga braukšana. Uz ceļiem jāievēro uzvedības un braukšanas kultūra. Latvijas apstākļos rudens un ziemas tumsā

braucējiem jāturas tuvāk ceļa vidum, jo pa malām pārvietojas gājēji, kas uz krūmu fona nav pamanāmi. Esmu piedzīvojis gadījumu, kad biezas miglas dēļ vēlu pamanīju piedzērušu gājēju uz ceļa. Labi, ka braucu ar mazu ātrumu, paspēju nobremzēt.

Aiga Budriķe,
rajona izglītības pārvaldes interešu izglītības un jaunatnes lietu metodīke:

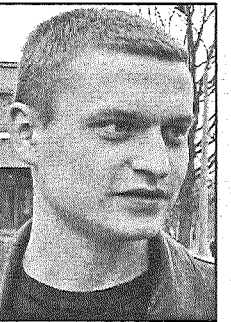
— Cilvēkiem vajag vairāk padomāt un žēlot sevi. Jānēsā atstarotāji, uz ielām jābūt uzmanīgiem. Vairāk jābūt patiešām vērts apkarināties ar spidekļiem kā Jaungada eglītei. Vadu automašīnu un gājēju dēļ reizēm pat bail braukt. Tagad gan es runāju no autovadītājas viedokļa, bet gājēju uzvedība reizēm patiešām ir ārpus katras kritikas. Piemēram, uz gājēju pārejām. Citi bezmaz skrīen virsū automašīnai, citi iet lēni kā pastaigā. Vecākiem vairāk jārūpējas par bērnu drošību.

Rolands Lindiņš
no Preiļiem:

— Tumsajā laikā lauku apvidū un pilsētā neapgaismotajās ielās visiem jānēsā atstarotāji. Protams, nevar braukt virsū cilvēkam, kam nav atstarotāja, bet gadās, ka pretimbraucošie automobiļi apžibina, un gājējs vai velosipēdists nav pamanāms.

Preiļos daudzviet cilvēki staigā pa ielas braucamo daļu. Piemēram, A.Paulāna ielā nav ietves, bet tur bieži pastaigājas māmiņas ar ratiņiem. Ziemas laikā tur rodas paaugstinātas bīstamības situācijas. Bet no Preiļu centra līdz siera rūpnīcas mikrorajonam jaunieši rīko «dragreisu». Autovadītājiem tomēr jābūt uzmanīgiem un jāzina, ka var parādīties gājēji, kas šķērso ielu.

Māris no Peleču pagasta:

— Labāk jāapgaismō ielas pilsētās un ciemos. Gājējiem jānēsā atstarotāji. Bērniem jau no mazotnes jānāca kulturāla uzvedība uz ielas. Svētdien Daugavpilī piedzīvoju gadījumu, kad bērni zem manas mašīnas riteņiem tūsprāt pasvieda lelli. Nobremzēt nepaspēju un pārbraucu lelli. Sīkie stāvēja un skatījās, kas notiks, bet man kā vadītājam tā bija pēkšņa stresa situācija, kas visādi varēja beigties.

Pāvils Puduls,
zemnieks no Stabulnieku pagasta:

— Gājēji un velosipēdisti tumsā nav pamanāmi. Jānēsā atstarotāji. Nesen piedzīvoju tādu gadījumu, ka pa ceļu iet seši septiņi cilvēki bez atstarotāja, es braucu, bet viņi nav pamanāmi.

Diemžēl arī man pašam atstarotāja nav, tāpēc tajās reizēs, kad eju kājām, jušana ir neomulīga. Izvēloties ātrumu, braucējam jāvadās pēc redzamības. Apdzīvotās vietās jāievēro ātruma ierobežojumi. Cilvēku bojāejas gadījumu skaits uz ceļiem atkarīgs gan no autovadītājiem, gan gājējiem.

L.Rancāne

Foto: A.Stepanovs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

Bezmaksas SAT kanālu komplekts FLEXBOX

YOTA **JAUNUMS** **79** **YOTA**

- Interaktīvs pieslēgums datoram un internetam
- Jaunās paaudzes uztvērējs
- Vairāk kā 700 TV un 300 radio kanālu
- Nekādu ikmēneša maksājumu

L.N.G. Preiļi, Aglonas iela 14
ORIOLIKA Preiļi, Raiņa bulvāris 2-2
AK Optimus Līvāni, Rīgas 114a
YOTA Rīga, A. Čaka iela 124
Tālr.: 7 275586, www.yota.lv

PĒRK privatizācijai pieteiktu zemi.
Tālr. 7504777; 29488984.

STEIDZĪGAMI VAJADZĪGI DARBAM ANGLIJĀ UN ZIEMEĻĪRIJĀ

- metinātāji – alga Ls 1800 mēnesī,
- miesnieki – alga Ls 1700 mēnesī,
- trauku mazgātāji – alga Ls 1300 mēnesī.

Ir citas vakances.
SIA «Regus». Licence nr. 63.
Tālr. Jēkabpili 5223555, Rīgā 7226607, mob. 22054002.

Akciju sabiedrība «Madona» PĀRDOD no 15.12.2006. – 15.01.2007. pieaugušas deģevjvistas katru darba dienu no plkst. 8.00 līdz 16.00, pusdienas pārtraukums no plkst. 12.00 līdz 13.00. Ziemassvētku cena 0.15 Ls/gab. Tālr. 4860004.

6. decembrī plkst. 17.30 Preiļu NVO centrā «Veselības diena».
Piedalīšanās bez maksas.
Tālr. 28717345.

SIA «Olins»
lic. nr. 2006-02/32

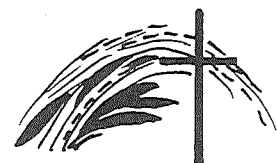
- iepērk melnos un krāsainos metālūžņus par visaugstākajām cenām.
- Veicam iekārtu demontāžu.
- Transporta pakalpojumi.

Adrese: Preiļi, Daugavpils iela 64 (linu fabrikas teritorijā).
Tālr. 28882903.

PĒRK mežu īpašumu domājamās daļas.
Tālr. 7504777, 29488984.

PĒRK ZEMI Preiļos un apkārtnē, arī Rīgā un apkārtnē.
Tiešais pircējs.
Tālr. 26452353.

PĒRK īpašumus ar juridiskiem sarežģījumiem, kā arī pērk domājamās daļas īpašumos laukos.
Tālr. 7088995.

Tēva mūžs ir bērnu mūžos pārkalts,
Tēva mūžs nu viņos tālāk zied.
Izsakām līdzjūtību
Vinetai Vjakei, TĒVI
mūžībā pavadot.
«Apsardzes» kolektīvs

Rokas, kas mīlēja darbu – gurušas,
Sirds, kas vēlēja labu – nu atdusas.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Jānim Gavaram, TĒVU
mūžībā pavadot.
SIA «Preiļu sanitehiķis» kolektīvs

Sabiedrība ar ierobežotu atbildību «Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība», vienotais reģ. Nr.41503010497, juridiskā adrese Rīgas iela 2B, Līvāni, Preiļu raj., LV 5316, 2006.gada 30.novembrī Daugavpils reģionālajam sabiedrisko pakalpojumu regulatoram iesniedza ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu tarifu projektu, kuri ir aprēķināti saskaņā ar LR likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 20.panta noteikumiem un 2001.gada 26.jūnija LR MK Noteikumiem Nr.281 "Sabiedrisko pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika pašvaldību regulējamās nozarēs"

Pašreiz spēkā esošie 1998.gada 29.decembrī apstiprinātie tarifi ir (bez PVN):
ūdensapgāde - iedzīvotājiem pēc apstiprinātajām patēriņa normām Ls 0,107 par 1 m³;
- iedzīvotājiem pēc uzstādītā ūdens mērītāja rādījumiem Ls 0,15 par 1 m³;
- juridiskām personām Ls 0,267 par 1 m³;
kanalizācija - iedzīvotājiem pēc apstiprinātajām patēriņa normām Ls 0,287 par 1 m³;
- iedzīvotājiem pēc uzstādītā ūdens mērītāja rādījumiem Ls 0,295 par 1 m³;
- juridiskām personām Ls 0,295 par 1 m³.

Tarifu projektā ir prognozēts tarifu palielinājums un tarifu projekta apstiprināšanas gadījumā tas būtu (bez PVN):

ūdensapgāde - iedzīvotājiem un juridiskām personām Ls 0,2458 m³;
kanalizācija - iedzīvotājiem un juridiskām personām Ls 0,3426 m³.

Jaunie tarifi varētu stāties spēkā ar 2007.gada 01.janvāri.

Tarifu izmaiņas ir saistītas ar elektroenerģijas tarifu un degvielas cenu celšanu, kā arī strādājošo darba algas paaugstināšanu.

Pakalpojumu lietotāji 20 dienu laikā no šī paziņojuma publicēšanas dienas var iepazīties ar tarifu projektā ietvertu publiski pieejamo informāciju un mutiski, rakstiski vai elektroniskā veidā iesniegt savus priekšlikumus un ieteikumus:

SIA «Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība», Rīgas ielā 2 B, Līvānos, Preiļu raj., LV-5316, darba laiks no plkst. 8.00 līdz 17.00, pusdienas pārtraukums no plkst. 12.00 līdz 13.00, tālrunis 53 81810, tālrunis/fakss 53 81812, e-pasts livanu_dzks@inbox.lv, kā arī Daugavpils reģionālajā Sabiedrisko pakalpojumu regulatorā Rīgas ielā 20, Daugavpilī, LV-5401, tālrunis/fakss 54 23663, e-pasta adrese: regulators@dautkom.lv

INSERVISS GROUP
PRECES UN PAKALPOJUMI UZ KREDITA

Labāks kredīts!
DECEMBRĪ

Preiļi, Brīvības 2, tālr. 53 81125

SIA «RANKO» licencēta kautuve
iepērk liellopus, jaunlopus un aitas.
Samaksa tūlītēja, ir piemaksas.
Tālr. 26333669 (Nina),
29161121 (Juris).

K R E D I T I bez kājas pensionāriem un strādājošām personām.
PĒRK — PĀRDOD sertifikātus LOMBARDUS.
Preiļos, Daugavpils 37.
Tālr. 26198846.
Līvānos, Stacijas 1.
Tālr. 26780843.

Mēbeļu veikals

"Manas Mēbeles" aicina darbā:

Pārdevēju -montieri

Tālrunis informācijai: 26337711
(Pieteikšanās līdz 16.12.06.)